

HOUSE OF SALIVA & DUST

ΦΥΤΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εξετάστηκε από την κάτωθι εξεταστική επιτροπή:

Δρ. Μάρθα Λουκία
(επιβλέπουσα καθηγήτρια)

Δρ. Μουζακίτου Ευφροσύνη
(μέλος εξεταστικής επιτροπής)

Δρ. Αγγελή Ηώ
(μέλος εξεταστικής επιτροπής)

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

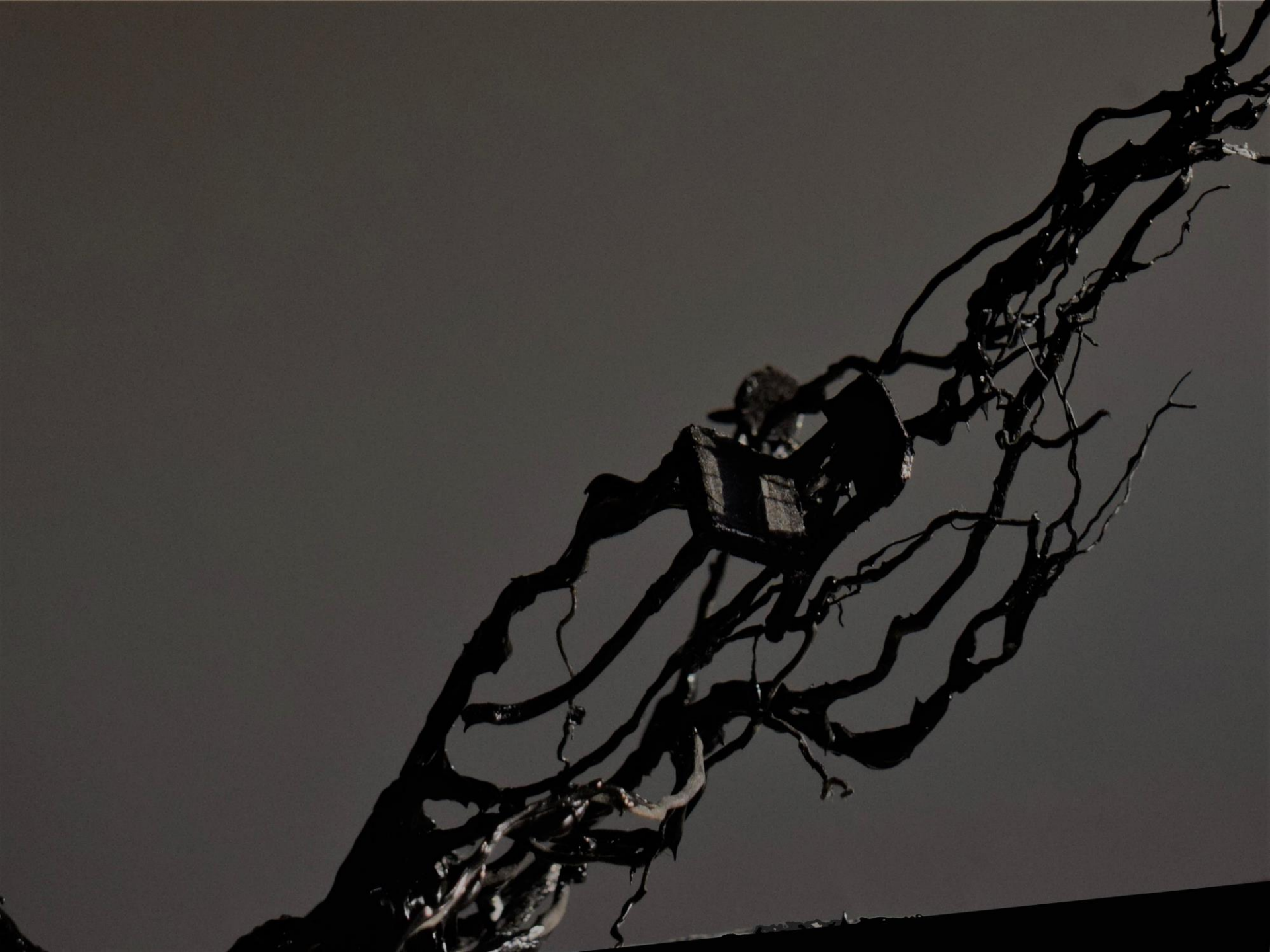
Ο κάτωθι υπογεγραμμένος ΦΥΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, με αριθμό μητρώου 14097, φοιτητής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ του Τμήματος ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

<<Είμαι συγγραφέας της παρούσας πτυχιακής εργασίας και κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη κι αναφέρεται στην εργασία. Επιπροσθέτως, όλες οι πηγές απο τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών και λέξεων, είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν απο το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου>>

Ο Δηλών

ΦΥΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

HOUSE
OF
SALIVA & DUST

Εισαγωγή

1

ΣΤΟΑ:

3

Ευρύτερο Ιστορικό Πλαίσιο

Μια Κλειστή Κάμαρα

8

Η Στοά Αρσακείου

Ο Κάτοικος
της στοάς

24

Μεταμόρφωση

48

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εργασία << HOUSE OF SALIVA AND DUST>> (ΣΠΙΤΙ ΑΠΟ ΣΑΛΙΟ ΚΑΙ ΣΚΟΝΗ) παρουσιάζει μία εικαστική εγκατάσταση επαναδιαπραγματεύοντας την εγκαταλελειμμένη στοά Αρσακείου. Μέσα από την χωρική αφήγηση ενός εφιαλτικού παραμυθιού, το χαμένο παρελθόν συνδυάζεται με την σημερινή παρακμή και ο χώρος μεταμορφώνεται σε μια βιωματική διαδρομή για τον νέο του κάτοικο.

Πιο συγκεκριμένα:

Εισχωρώντας στη στοά σαν σε μια σφραγισμένη αίθουσα του αστικού παρελθόντος και ανιχνεύοντας την σημερινή της πραγματικότητα – το *genius loci* του τόπου- προκύπτει η ταυτόσημη σχέση ανάμεσα στις εικόνες εξαθλίωσης της, με τις φράσεις που αφήνουν στους τοίχους οι σημερινοί χρήστες. Με έμπνευση το συναισθηματικό φορτίο που αποπνέει ο χώρος συνδυαστικά με την υπαρξιακή διάσταση των φράσεων, ο χώρος συλλαμβάνεται σε σχέση με τον σημερινό του κάτοικο, ως το ίδιο πάσχων σώμα.

Η εγκατάσταση παραπέμπει σε ένα βάνουσο επιστημονικό πείραμα τόσο στη μορφή του ακρωτηριασμένου σώματος-κτιρίου όσο και στη πλοκή της ιστορίας με την δημιουργία ενός τέρατος. Η οπτική αφήγηση της εγκατάστασης ολοκληρώνεται σε μια σειρά έργων από γλυπτικές κατασκευές και από *performative photographs* που συνθέτουν ένα *cabinet of curiosities* από τη νέα ζωή της στοάς.

Κεντρική Ιδέα

Η νέα μορφή ζωής <<ψευτό-ζωής>>¹- <<low – life>>² που έχει αποκτήσει ο χώρος αθόρυβα και παρασιτικά, (άστεγοι, ναρκομανείς, ζητιάνοι, γύφτοι, πόρνες, εγκληματίες κλπ.), γίνεται η κεντρική ιδέα βάση της οποίας το κτίριο <<ξαναχτίζεται>> και επιστρέφει στον νέο του κάτοικο. Όλα διαλύονται και ανασχηματίζονται με νέους όρους την ψυχολογική κατάσταση και τις χρήσεις που φέρουν οι παράνομοι χρήστες. Παρουσιάζεται το ακρωτηριασμένο σώμα αυτού του κατοίκου να γίνεται η νέα στοά – πόλη για τα πάθη του.

Οι τραγικές φιγούρες, που κατοικούν αυτό το περιβάλλον του υποκόσμου, χαρακτηρίζονται ως εξόριστοι, καταδικασμένοι άνθρωποι που εισχωρούν στην στοά με σκοπό να αναζητήσουν ένα υποκατάστατο, για το προσωπικό τους υλικό, πνευματικό, συναισθηματικό... και κάθε άλλο κενό. Στην μυθική απόδοση του χώρου, αυτή η αναζήτηση για υποκατάστατο, παίρνει την μορφή μιας διαδρομής δωματίων - αμαρτιών με χρήσεις που αναφέρονται στις σημερινές παράνομες λειτουργίες της στοάς σε μια μίξη με το εμπορικό της παρελθόν.

1. Όπως ένα παράσιτο εισχωρεί σε κάτι ήδη νεκρό και προκαλεί την εντύπωση της κίνησης.

2. Ο όρος αναφέρεται σε άτομα μη αποδεκτά από την κοινωνία, που ζούνε αντίθετα των νόμων. π.χ. κλέφτες, μαστροπούς, γκάνγκστερ, εμπόρους ναρκωτικών κλπ.

Πλοκή Ιστορίας

Η εξαθλιωμένη στοά Αρσακείου μετατρέπεται σε στέγη παρείσακτων, κάτω από την οποία οργανώνεται ένας λαβυρινθώδης κόσμος για σκοτεινά ένστικτα. Τα επτά βασικά του δωμάτια γίνονται ένα στάδιο διαφθοράς και παγίδας. Το αποτέλεσμα αυτής της πορείας είναι η δημιουργία ενός τερατόμορφου, φρικτού πλάσματος, ανάμεσα σε οργανική και ανόργανη ύλη, ενός “ανθρώπου” μεταμοσχευμένου σε έπιπλο.

Στο τελευταίο δωμάτιο αυτή η μεταμόρφωση με το υποκατάστατο να παίρνει την θέση έπιπλου (μιας καρέκλας) και να υποκαθιστά τον ίδιο τον άνθρωπο – κάτοικο, αποτελεί την τραγική κατάληξη της ιστορίας για να δηλώσει την υπόσταση του χαρακτήρα ως μια καταραμένη φύση, ένα αντικείμενο πεπερασμένης χρήσης όπως συμβαίνει και με το κτίριο.

Σκοπός

Η εγκατάσταση αναμόρφωσης της στοάς Αρσακείου έχει σκοπό να εγείρει τον προβληματισμό στη σχέση ατόμου και κτιρίου:

<<Η αρχιτεκτονική είναι συνώνυμη με το άτομο που την κατοικεί. Ο κάτοικός της είναι η ψυχή του κτιρίου. Αλλάζοντας τον κάτοικο τα κτίρια πεθαίνουν, αυτομάτως μπορούν να μετατραπούν σε τάφο. Τι συμβαίνει σε ένα χώρο που αλλάζει ο κάτοικος; τι συνεχίζει;>>

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η συγκεκριμένη στοά ήταν συνυφασμένη με το πολιτικό και κοινωνικό σύστημα, η εργασία ανιχνεύει το αποτέλεσμα της αλλοιωμένης ιστορικής ταυτότητας του κτιρίου. Σχολιάζει την παρασιτική φύση που αναπτύσσεται και μεγαλώνει μέσα σε ένα κτίριο που χτίστηκε για να πρεσβεύει την ομορφιά, τον πλούτο, την δύναμη, τον νεοτερισμό -να τοποθετεί την Αθήνα ως μια μητροπολιτική πρωτεύουσα της Ευρώπης- να καταλήγει ένα παρηκμασμένο αστικό κουφάρι και εστία παραβατικότητας που καλύπτεται από πόνο, κραυγή, φθορά, θάνατο και ασχήμια. Κατ' επέκταση προκύπτει ως θέση σχολιασμού << κοιτάς ένα όμορφο κτίσμα και μέσα του επικρατεί η ερήμωση, η αταξία...η κόλαση>>

ΛΕΞΕΙΣ - ΚΛΕΙΔΙΑ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΣΩΜΑ

ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΣ

ΚΡΥΨΩΝΑ

ΣΤΟΑ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΠΑΡΑΚΜΗ

ΑΠΩΛΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

ΤΕΡΑΣ

ΑΠΩΔΟΜΗΣΗ

ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΣ

ΤΡΑΥΜΑ

Κείμενο Εγκατάστασης

Το "House of saliva and dust" είναι η επινόηση ενός τόπου, επαναπροσδιορίζοντας την εγκαταλελειμμένη στοά Αρσακείου. Η φθορά του χώρου από την σημερινή του παρακμή, το παρελθόν που δεν κατάφερε να περισωθεί αυτό που κάποτε είχε υπάρξει και οι εφήμερες περιθωριακές μορφές ζωής αποτελούν έμπνευση για μια νέα πραγματικότητα της στοάς.

Ο χώρος συλλαμβάνεται σε σχέση με τον σημερινό του χρήστη – "κάτοικο", τον τρόπο με τον οποίο οικειοποιείται το χώρο και επιστρέφεται, σε αυτόν - για αυτόν, μεταμορφωμένος ως τη δική του στέγη. Το "ερείπιο" της στοάς αποτελεί ένα μετέωρο αστικό κουφάρι μέσα στο οποίο οι κατατρεγμένοι και παρείσακτοι της κοινωνίας βρίσκουν την κρυφή εσοχή για να χτίσουν την παρασιτική τους φωλιά.

Η άορατη πόλη τους μακριά από το βλέμμα ελέγχου της υπόλοιπης εξωτερικής κοινωνίας καταλήγει ένας ανήθικος τόπος με αυτοκαταστροφικές συνέπειες τόσο για το κάτοικο όσο και για το κτίριο. Η οντολογία του ατόμου που επισκέπτεται ένα τέτοιο μέρος βρίσκεται πλήρη ταύτιση και αμοιβαία νοηματοδότηση με την διαλυμένη στοά. Άνθρωπος και χώρος αποτελούν το ίδιο πάσχων σώμα.

Τα αρχιτεκτονικά μέλη της στοάς φαίνονται γνώριμα αλλά πλέον γκροτέστα. Διατηρούν την εξωτερική τους ομορφιά αλλά παραμένουν απλές αποσπασματικές προσόψεις που θυμίζουν βομβαρδισμένο τόπο. Τα θραύσματα του μεγάρου και της στοάς βυθίζονται μέσα στο γιγαντιαίο κούφιο σώμα του κατοίκου. Τα άδεια του κελύφη φιλοξενούν εφήμερες, τρομακτικές δράσεις.

Αυτός ο κόσμος σου δίνει υποσχέσεις που δεν μπορεί να σου εκπληρώσει.

Όλα τα δωμάτια κατασκευάζονται στη λογική της ψευδαίσθησης, της εξάρτησης και της παγίδας.

Οι κάτοικοι τους βρίσκονται σε ένα εκστατικό παραλήρημα ,προσηλωμένοι ακολουθούν την επικίνδυνες διαδρομές, τα περάσματα και τα κατώφλια αυτής της δυστοπίας. Παρασύρουν και παρασύρονται σε μια πορεία εκμηδένισης της ύπαρξής τους.

Στους υβριδικούς κόσμους που κατασκευάζουν κινούνται αριστερά, δεξιά πάνω και κάτω μέσα σε δωμάτια υπερβολικών συναισθημάτων.

Ποια δύναμη τους κινεί; ...η ανάγκη για εντονότερη αίσθηση; Το πάθος; η αληθινή επαφή; η υπόσχεση της λύτρωσης; Είναι πρόθυμοι να συνεχίσουν με κάθε τίμημα...ανταλλάζοντας την καρδιά, το σώμα, την ελευθερία τους. Πόση ανθρωπιά τους έχει απομείνει, μετά από τόση προδοσία;

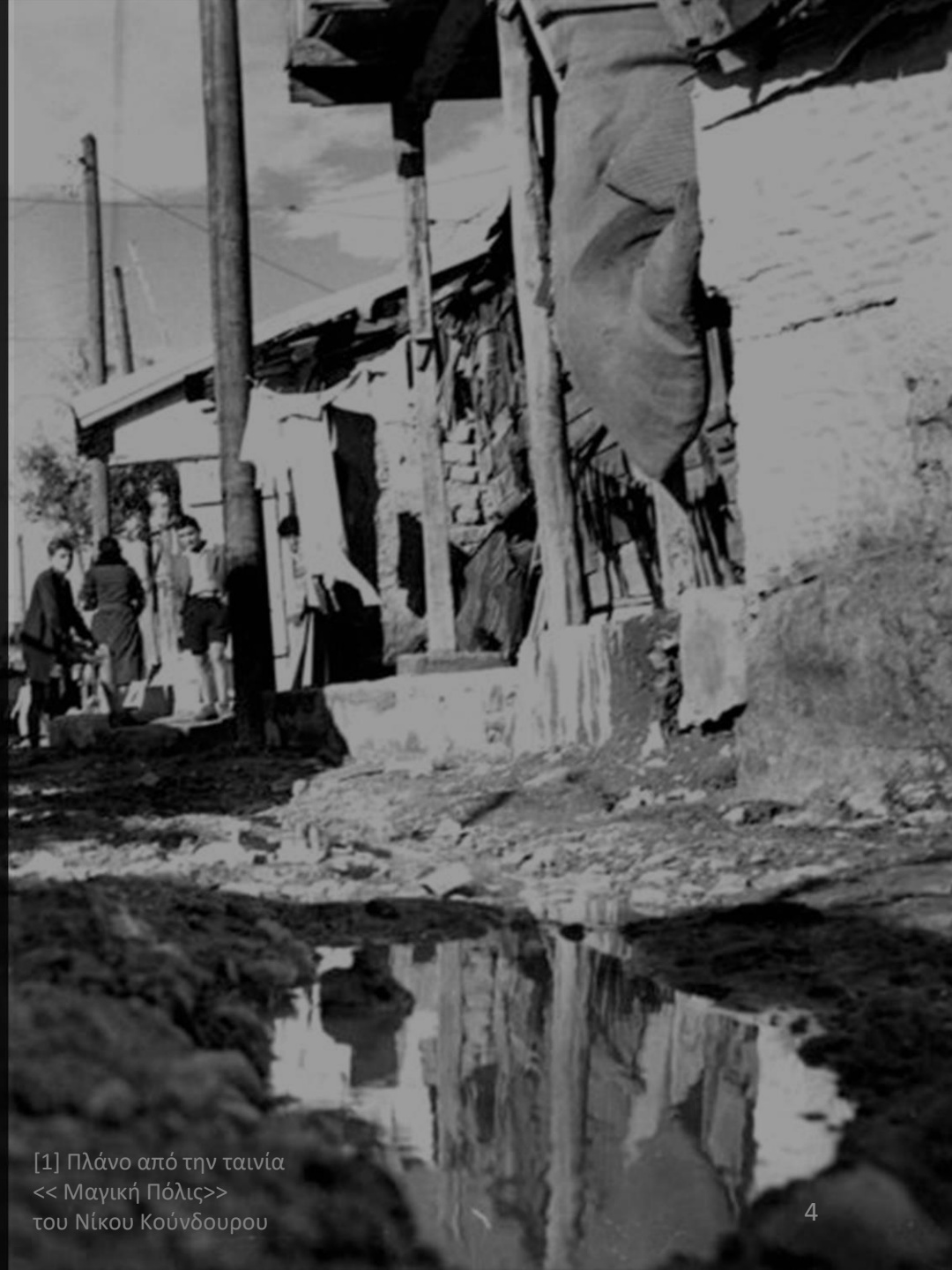
Όλη η στατικότητα του κόσμου στηρίζεται σε μυστικά, ριζωμένα και εύθραυστα.

Ακόμα και μετά το θάνατο τους , το νεκρό τους σώμα, κληρονομιά του στοιχειωμένου κόσμου θα συνεχίσει να παραβιάζεται με απώτερο σκοπό ένα πείραμα. Το "ζωντανό" κτίριο που τρέφεται από ανθρώπινο πόνο θα μεταμορφώσει το νεκρό σε ένα άχρηστο κομμάτι αντικειμένου, καταδικάζοντας τον σε μια ημι-ζώντανη, ερπετική μορφή ζωής, αιχμαλωτίζοντάς τον σε αιώνια σκλαβιά, λήθη αποξένωση, πολύ μακριά από τον ανθρώπινο εαυτό του.

Στοά: Ευρύτερο Ιστορικό Πλαίσιο

Η Ελλάδα μετά το 21' ως νεόκοπο ευρωπαϊκό κράτος της επιβάλλεται το απολυταρχικό μοντέλο που κυριαρχούσε τότε στη Δύση.

Στη μύηση στο κόσμο της προόδου συμμετέχει και η αρχιτεκτονική. Η δημιουργία μεγάλων κτιρίων στην πόλη των Αθηνών κατά τα δυτικά πρότυπα, αποτέλεσαν τα κατασκευάσματα υποδοχής των νέων νοοτροπιών. Τα νέα κτίρια λειτούργησαν ως το <<ευρωπαϊκό ρούχο>> το καλυπτικό μέσο που χρησιμοποίησε η νέα ελληνική κοινωνία του 19αι. σε μια διαδικασία μίμησης για να δημιουργήσει μια φαντασίωση αστικής τάξης στην Ελλάδα. Οι πολυτελείς τους ετεροτοπικοί μικρόκοσμοι αποτέλεσαν μια πράξη εξαγνισμού μπροστά στην τρομακτική πραγματικότητα της ευρύτερης κοινωνικής και ηθικής εξαθλίωσης της χώρας. Η αδικία, η διαφθορά, τα εγκλήματα και η τρέλα κυριαρχούσαν στην κοινωνία. Η εξαχρείωση ήταν γενικευμένη σε σημείο όπου ο βίαιος θάνατος δεν προκαλούσε εντύπωση. Οι βίαιες εκτελέσεις αποτελούσαν κοινότυπο καθημερινό γεγονός και κοινωνική διασκέδαση. Τα κεφάλια ληστών παραδίδονταν έναντι αμοιβής και κατόπιν εκθέτονταν σε δημόσια θέα. Η πραγματικότητα αυτού του καταρρακωμένου κράτους από πολεμικές επιχειρήσεις, συρροή προσφύγων, ανεργία κα. έδινε την εντύπωση μιας κοινωνίας βαρβάρων.

[1] Πλάνο από την ταινία
<< Μαγική Πόλις >>
του Νίκου Κούνδουρου

Στοά:

Ευρύτερο Ιστορικό Πλαίσιο

Από το 1837 εμφανίζεται ασυνήθιστος αριθμός από καπηλειά και καφενεία στην Αθήνα. Η πόλη μετατρέπεται σε <<σπήλαιον ληστών>>. Οι δρόμοι και τα στενά γεμίζουν με άτομα του περιθωρίου, επαίτες, ζητιάνους, χαρτοπαίκτες και μικρά έκθετα παιδιά...που ανατρέφονται ως κλέφτες. Η αίσθηση ασφυξίας στο λιλιπούτειο βασίλειο εκφράζεται σε φαινόμενα όπως:

Η Βία - εκφραζόταν σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Η επιθετικότητα αποτελούσε καθημερινό κανόνα της κοινωνίας με: ληστείες, βασανιστήρια, δημόσιες εκτελέσεις, δολοφονίες, καταστροφές, σκοτωμοί αμάχων, λογοκρισία, λεκτική βία, κατασχέσεις, φανατισμοί κλπ.

Η Αθλιότητα – η Αθήνα αναφέρεται ως ανθυγιεινή και προβληματική πόλη: κατάξερη με σύννεφα σκόνης, πάσης φύσεως ζούφια, ανεπαρκής καθαρισμός, οφθαλμικά νοσήματα στο πληθυσμό, προβλήματα αποχέτευσης, λάσπη, αιματοβαμμένα πεζοδρόμια, ακαθαρσίες, αποκρουστικές αναθυμιάσεις κλπ.

Ο Σκοταδισμός - στην θέση της εκκλησίας να εκμεταλλεύεται τις συνθήκες και να ασκεί την δική της εξουσία, μέσω προλήψεων και προπαγάνδας. Εμφανίσαις ψευτο-καλογριών, αυτό-ανακηρρίξεις αγίων επηρέαζαν τα πλήθη.

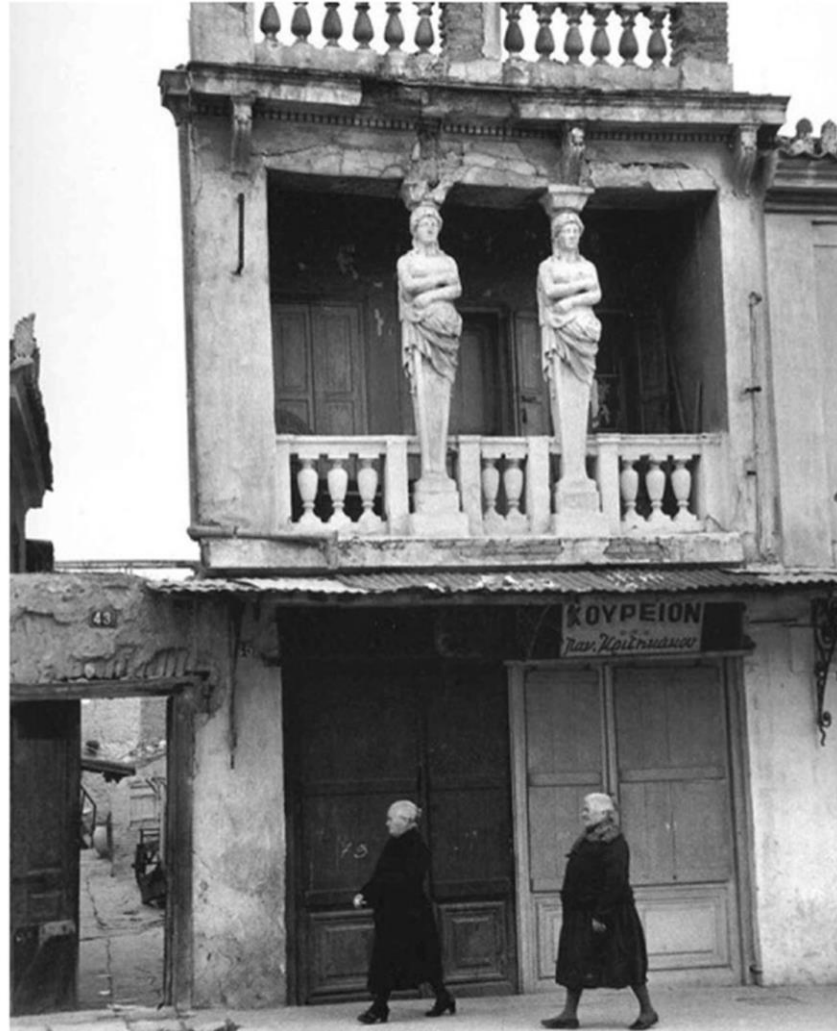
Η Ηθική διάβρωση της κοινωνίας – εμφανίζεται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα με: σκάνδαλα, συνωμοσίες, κατάργηση νόμων, συκοφαντία, προδοσίες, διχόνοια κλπ.

Στο σχέδιο ανάπτυξης του ελληνικού βασιλείου και της Αθήνας ως πρωτεύουσας της Ελλάδας, μέσω της αρχιτεκτονικής, είχε σκοπό τον εκσυγχρονισμό και την αναγνώριση της ταυτότητας της ως πόλη της Δύσης. Περαιτωθήκαν πολλά νέα οικοδομήματα, αλλάζοντας την μορφή της πόλης, αναμεσά τους και στοές οι οποίες έγιναν κέντρα επιχειρηματικής δραστηριότητας.

[2] Ορφανό
παιδί στους
δρόμους της
Αθήνας

Στην διάσημη φωτογραφία η αρχιτεκτονική αντίθεση με τις προσόψεις, της νεοκλασικής κατοικίας και των λαϊκών καταστημάτων, μεταφέρει την πραγματικότητα της νέας Αθηναϊκής κοινωνίας. Η αρχιτεκτονική πρεσβεύει το αρχαίο κάλος σε μια προσπάθεια αναβίωσης του, ωστόσο εμφανίζεται δίπλα σε φτωχικές αυλές. Ο ανώνυμος καθημερινός και επίγειος κόσμος, με τις γερόντισσες, έρχεται σε αντίθεση με τις νεανικές μορφές των Καρυάτιδων. Εμφανίζεται μια μεγαλοαστική αρχιτεκτονική παράλληλα με παραπήγματα, που σταδιακά οδηγείται σε παρόμοια πτώση και παρακμή με αυτά.

[3] Henri Cartier-Bresson, Αθήνα, 1953

Στοά: Ευρύτερο Ιστορικό πλαίσιο

Οι στοές των Αθηνών εντάσσονται από το τέλος του 18ο αι, ακολουθώντας τις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις όπως του Παρισιού, του Λονδίνου και του Μιλάνου.

Η σημασία αυτών των αρχιτεκτονημάτων για μια πόλη εκείνη της εποχής αναφέρεται στο έργο <<Arcades Project>>³, σε σχέση με άνοδο και πτώση των στοών του Παρισιού. Ο W.Benjamin αναφέρει ότι οι στοές ήταν σύμβολο της θέσης της πόλης στην κορυφή της καπιταλιστικής κατανάλωσης και πολυτέλειας. Οι στοές δημιουργήθηκαν για να εξυπηρετήσουν «την αναζήτηση της απόλαυσης στην πόλη, μέσω περιπάτων και άλλων ψυχαγωγιών».

Η ανάπτυξη όμως του πολυκαταστήματος υποβάθμισε το ρόλο των στοών, οι οποίες έχασαν την δημοτικότητα τους ως βασικούς πυρήνες των πόλεων. Ταυτόχρονα οι συνέπειες της ελληνικής οικονομικής κρίσης οδήγησαν τις περισσότερες από τις στοές της χώρας να ερημώσουν. Τα καταστήματα τους υπολειπούνταν και εγκαταλείφθηκαν ενώ σε κάποιες περιπτώσεις οι λειτουργίες τους αντικαταστάθηκαν από μαγαζιά που αφάνισαν την ιστορική μνήμη του χώρου. Αποκομμένοι από την υπόλοιπη αστική δραστηριότητα εκπέσανε ως κρυψώνες του περιθωρίου.

Η περίπτωση μιας παρηκμασμένης στοάς μεταφέρεται στο μυθιστόρημα του Aragon, <<Le Paysan de Paris>> (1926) με την εικόνα του ερειπωμένου Passage de l'Opera στο Παρίσι πριν από την επικείμενη κατεδάφιση του. Ο Aragon περιέγραψε τη στοά ως ένα << φανταστικό τοπίο καταραμένων απολαύσεων και επαγγελματών>>. Στο βιβλίο του γίνεται αναφορά στα καταστήματα, τους οίκους ανοχής, τις νύχτες καρναβαλιού, τους αρουραίους, τους θορύβους, τις εκρήξεις γέλιου και τις καφετέριες που παραμέναν ανοιχτές όλη τη νύχτα με διακινητές, κερδοσκόπους και καλλιτέχνες..

Η αδυναμία οπτικής επαφής κυριολεκτικά ή μεταφορικά δημιούργησε το πεδίο έκφρασης προσωπικών ελευθεριών. Οι ετερότητες των στοών αποτέλεσαν τις ευνοϊκές συνθήκες για **ταυτότητες που ξέφευγαν από καθεστωτικούς κώδικες, φιγούρες όπως του δανδή, του πλάνη, του μποέμ, της πόρνης, του διανοούμενου... ταυτίστηκαν με τον μυστικό χώρο της στοάς.**

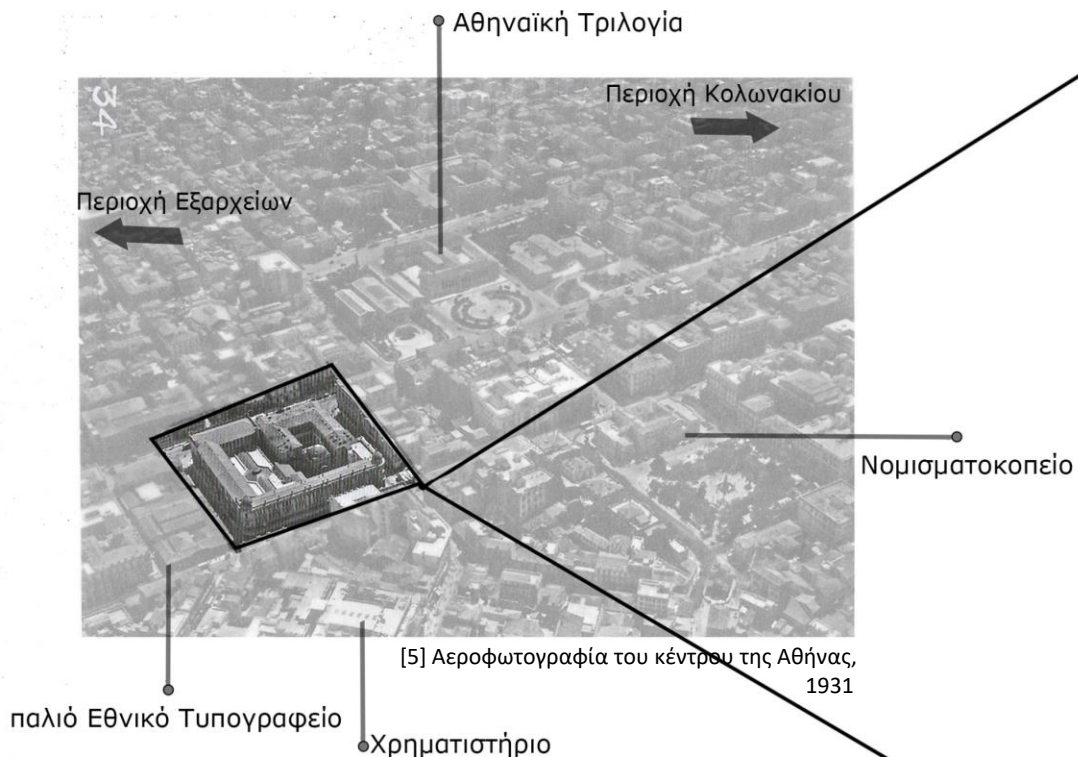
[4] Αθήνα 1968, μέσα στην στοά Πεσματζόγλου Πλάνο από την ταινία μικρού μήκους του Θόδωρου Αγγελόπουλου <<Η ΕΚΠΟΜΠΗ>>

3.Ο W.Benjamin κατηγοριοποίησε χώρους, περάσματα και πράγματα μιας παλιότερης εποχής, ξεπερασμένα από τους συρμούς με κύρια εστίαση στις εμπορικές στοές που κατασκευάστηκαν στο Παρίσι μεταξύ το 1818 και 1845.

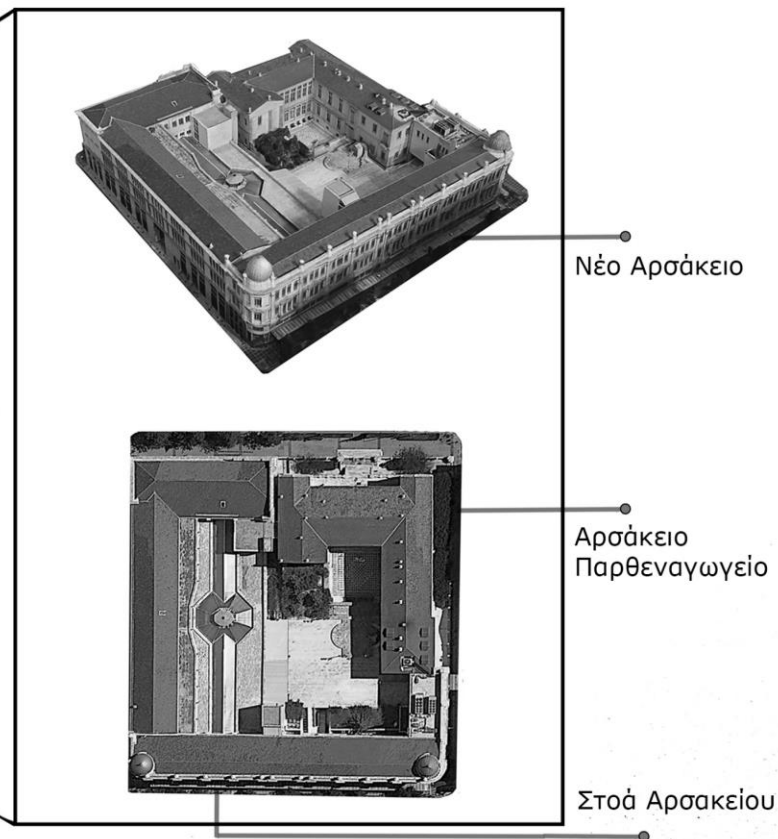
Μια Κλειστή Κάμαρα
Η Στοά Αρσακείου

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

Η Στοά Αρσακείου αποτελεί μέρος του οικοδομικού συγκροτήματος της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας. Βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας και εντάσσεται σε έναν αστικό περίγυρο από μεγάλα και εμβληματικά κτίρια της πρωτεύουσας. Πρόκειται για μια αστική περιοχή που χαρακτηρίζεται από σειρά νεοκλασικών κτιρίων από την εποχή του Όθωνα Α'. Η στοά βρίσκεται ανάμεσα σε δυο μεγάλες κεντρικές οδούς, την Πανεπιστημίου και την Σταδίου με ιδιαίτερη ιστορική σημασία. Συγκεκριμένα η πανεπιστημίου αποτελεί ιστορικό δρόμο, την πρώτη οδό της σύγχρονης Αθήνας με την χαρακτηριστική Αθηναϊκή Τριλογία και σχεδιάζεται ως το βουλεβάρτο της παλιάς Αθήνας. Κατά μήκος της χτίζονται οι κατοικίες επιφανών πολιτών: πολιτικών, τραπεζιτών, εμπόρων και φιλελλήνων. Σήμερα η επικρατέστερη παρουσία στην περιοχή γύρω από την στοά, σηματοδοτείται από τράπεζες.

Το οικοδομικό τετράγωνο του Αρσακείου

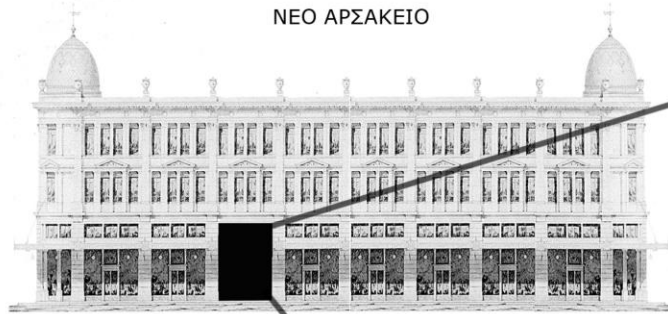

Το οικοδομικό τετράγωνο του Αρσακείου περιλαμβάνει:

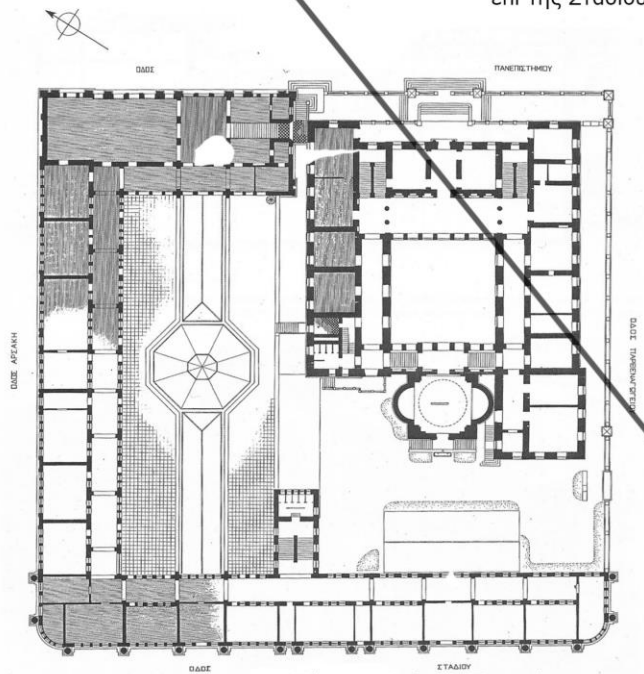
- το Αρσάκειο Μέγαρο,
- το νέο Αρσάκειο,
- την στοά Αρσακείου.
- το "Θεάτρο Τέχνης" του Καρόλου Κουν,
- την στοά του βιβλίου,
- παλιότερα υπήρχε ο ναός της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας, και το κινηματοθέατρο "Όρφεύς"

ΣΧΕΔΙΑ

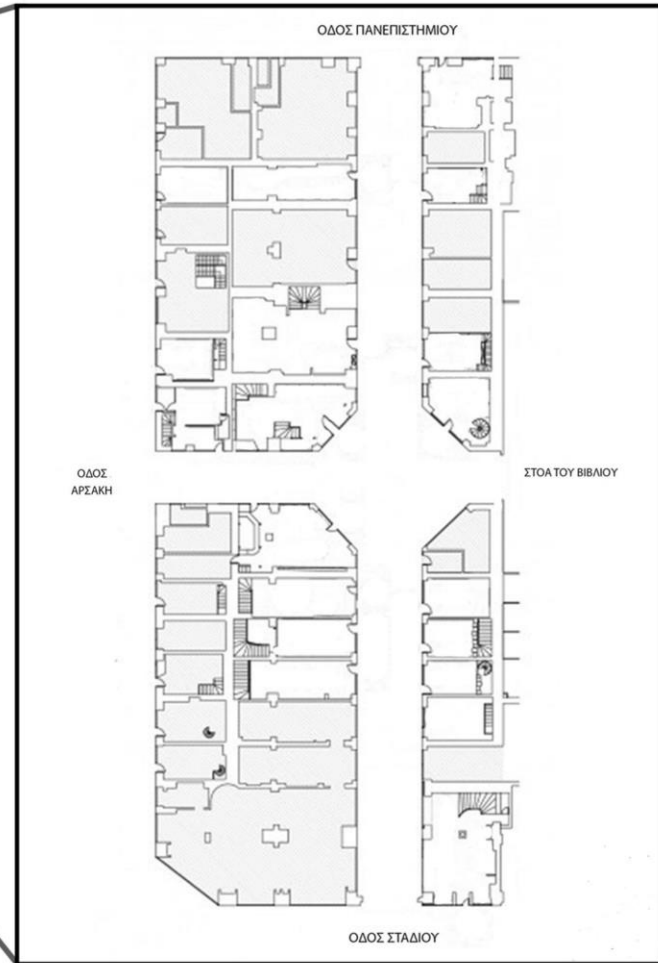
ΝΕΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟ

Όψη του μεγάρου και της στοάς
επί της Σταδίου

Κάτοψη Φιλεκπ. Εταιρείας
και Αρσακείου

Κάτοψη της Στοάς Αρσακείου

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΓΑΡΟΥ

Το Νέο Αρσάκειο Μέγαρο κατασκευάστηκε τμηματικά από το 1846 έως το 1925 σε σχέδια των αρχιτεκτόνων: Καυταντζόγλου, Μαρούδη, Τσίλλερ, Κριεζή και ανακαινήστηκε το 1984 σε μελέτη του Παύλου Καλλιγά.

Το 1868 η Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία αγοράζει ολόκληρο το οικοπέδο μεταξύ των οδών Πανεπιστημίου, Μενάνδρου, Σταδίου και Αρσάκη και αναθέτει στον αρχιτέκτονα Λύσανδρο Καυταντζόγλου να χτίσει σε συνέχεια του αρχικού κτιρίου του Αρσακείου - Τσιτίσειου Παρθεναγωγείου, το υπόλοιπο οικοδομικό τετράγωνο λόγω των αυξανόμενων αναγκών του σχολείου.

Στη συνέχεια, περίπου στα 1902, τα παλιότερα κτίσματα του Καυταντζόγλου κατεδαφίζονται για την ανέγερση του μεγάλου οικοδομικού συγκροτήματος την μελέτη του οποίου αναλαμβάνουν ο Μαρούδης και ο Θεοφιλής.

Το 1907 ανατίθεται η αισθητική αναμόρφωση του κτιρίου στον Γερμανό αρχιτέκτονα Ερνέστο Τσίλλερ, βασικού εκπροσώπου της μεγαλοαστικής αρχιτεκτονικής της Αθήνας και φίλου του Βασιλιά Γεωργίου Α΄.

Με στόχο ένα μέγαρο διεθνών προτύπων, ο Τσίλλερ προσδίδει μνημειακή όψη με στοιχεία νεομπαρόκ (ρυθμό "colossal") υπογραμμίζοντας την αστική μεγαλοπρέπεια του κτιρίου με:

Πύργους στις γωνίες που στέφονται με υψηλούς τρούλους, καμπύλα και τριγωνικά αετώματα στην πρόσοψη, βάζα με γιρλάντες στο σθηταίο της στέγης, μνημειακό ύψος στην κλίμακα της στοάς, γυάλινο στέγαστρο κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα των "galleries", την οκταγωνική κάτοψη πλατείας με τρούλο και την μεταλλική μαρκίζα περιμετρικά του κτιρίου.

Η ανέγερση του συγκροτήματος προκάλεσε πλούσια σχόλια στο τύπο της εποχής <<περικαλλούς οικοδομήματος>> και στα εγκαίνια του παρευρίσκονταν ο βασιλιάς και οι υπουργοί.

[6] Άποψη του οικοδομικού συγκροτήματος του Αρσακείου με τα παλιότερα κτίσματα που κατεδαφίστηκαν το 1900

[7] Άποψη του Αρσακείου με καταστήματα

Το 1900 η Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία ανταποκρινόμενη στην εξάπλωση του εμπορίου πάνω στην οδό Σταδίου αποφασίζει να κατεδαφίσει όλα τα κτίσματα του συγκροτήματος εκτός από το Αρσάκειο και να χτίσει μαγαζιά επί της οδού Σταδίου, Παρθεναγωγείου και Αρσάκη.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΑΣ

Η στοά Ορφέως ή Αρσακείου ξεχωρίζει ως η πιο μεγαλοπρεπής στοά των Αθηνών με επακόλουθες φάσεις αναδιαμόρφωσης και εκσυγχρονισμού της. Αποτελεί ένα εμβληματικό σημείο της πόλης λόγω των ευρωπαϊκών αρχιτεκτονικών καταβολών της.

Υπήρξε κέντρο της κοσμικής και πνευματικής ζωής της πόλης και χώρος τέχνης. Στο εσωτερικό της λειτούργησε το κινηματοθέατρο "Ορφεύς" το "Θέατρο Τέχνης" του Καρόλου Κουν (στο υπόγειο) και η στοά του βιβλίου. Η οικονομική κρίση οδήγησε την στοά σε σταδιακή παρακμή. Μαρτυρίες δηλώνουν ότι : «Κάποτε σου έβγαине ο ώμος να περάσεις απ' τη στοά απ' τον κόσμο, τώρα δεν πατάει ψυχή» και ότι εκεί σύχναζε και ο βασιλιάς της χώρας.

Η πολλαπλότητα των χρήσεων των ισόγειων καταστημάτων χαρακτήριζε μια πολυθεματικότητα στον εμπορικό χαρακτήρα της στοάς. Από τα 100 μαγαζιά που λειτούργησαν εντός της, πουλούσαν αντικείμενα όπως σημαίες, τσάντες, ταξιδιωτικά είδη, δερμάτινα είδη, χαρτικά είδη, έπιπλα, μουσικά όργανα, κοσμήματα, παπούτσια και βιβλία.

Η Στοά Αρσακείου έγινε ιδιαίτερα γνωστή για εμπόριο δερμάτινων ειδών. Τα καλύτερα δερμάτινα και τσάντες μπορούσαν να βρεθούν εκεί. Αργότερα η φήμη της σχετίζεται με τις σημαίες (ιστορικό κατάστημα Κοκκώνης).

Το αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης αποτελεί η αντιφατική εικόνα ενός πολυτελούς εξωτερικά μεγάρου με το εσωτερικό του πέρασμα, της στοάς να βρίσκεται σε εξαθλίωση και να μετατρέπεται στην παρασιτική συνοικία υποκοουλτούρας.

Η εγκατάλειψη της οδήγησε στην δημιουργία μιας γκρίζας ζώνης, εστίας αναρχικότητας, με εικόνες όπως παράνομη διακίνηση , άστεγοι, τοξικομανείς και ύποπτοι θαμώνες. <<Κάθε βράδυ μαζεύονται εδώ μέσα πάνω από 200 άτομα που επιδίδονται σε κάθε είδους παράνομες πράξεις>> αναφέρει ένας από τους τελευταίους καταστηματαρχες.

Η σημερινή πραγματικότητα της στοάς ως αντικείμενο σε αχρηστία, χαρακτηρίζεται από μια τραγική ειρωνεία. Το κτίριο που χτίστηκε για να πρεσβεύει μια νέα εποχή και τάξη στην παλιά Αθήνα εξωραϊζοντας το δαιμονικό τοπίο που κυριαρχούσε στο εξωτερικό του, μεταφέρεται σήμερα με παρόμοια φαινόμενα στο εσωτερικό του και γίνεται ο κηφίνας του – φυτώριο υποκόσμου.

ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ -

ΕΥΡΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

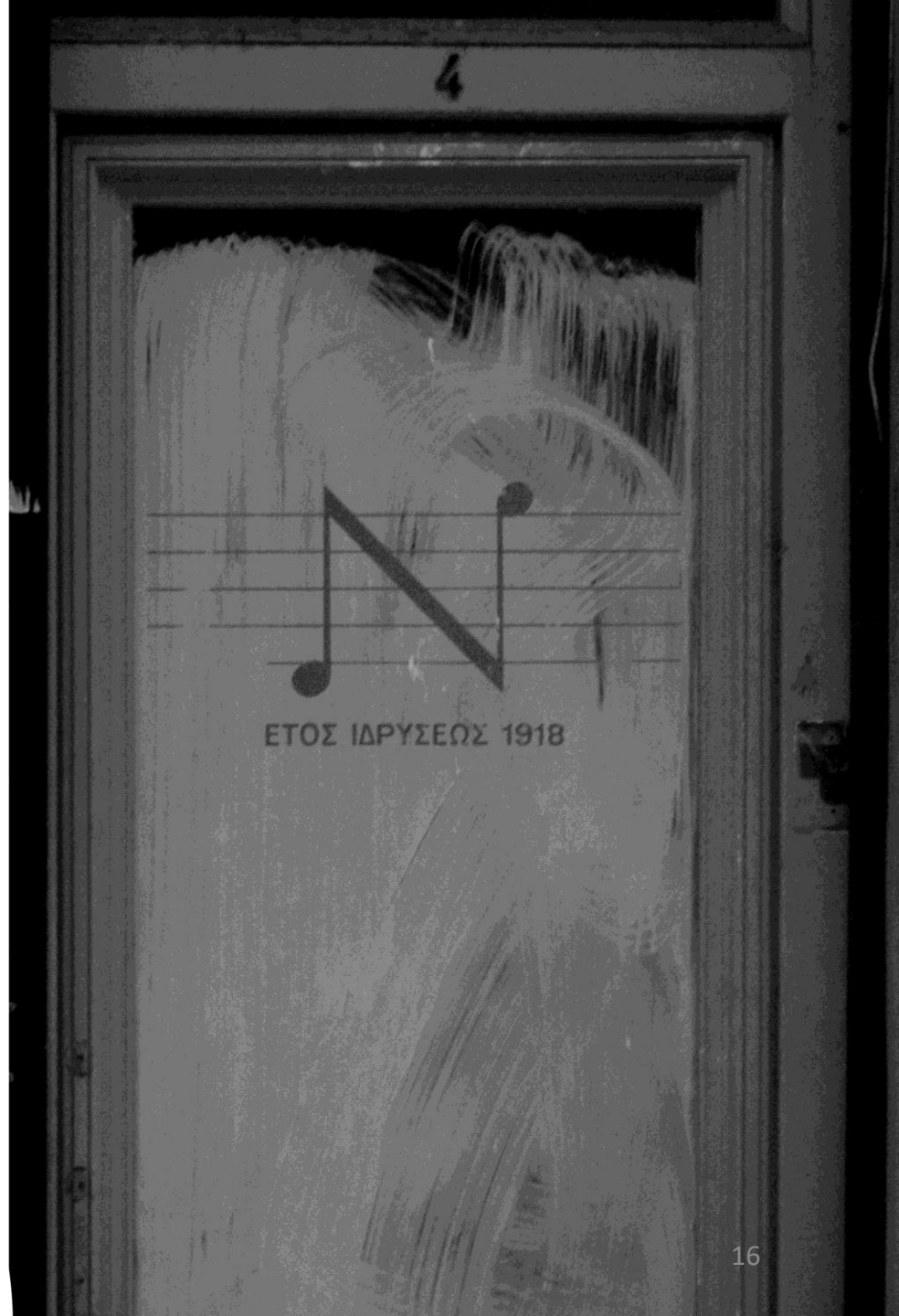
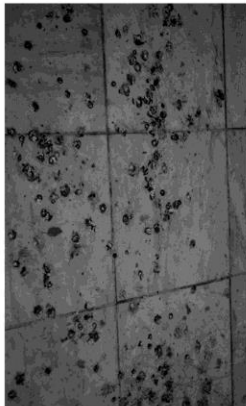
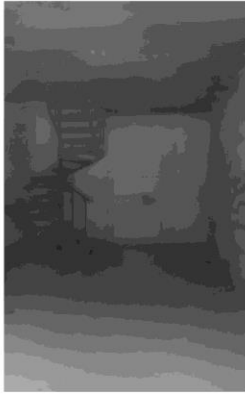

Εγκατάληψη

Άδεια καταστήματα, σφραγισμένες εισοδοι, βανδαλισμοί, σκουπίδια, βρωμιά και σημάνσεις μεταφοράς των επιχειρήσεων δίνουν την εικόνα της ερήμωσης.

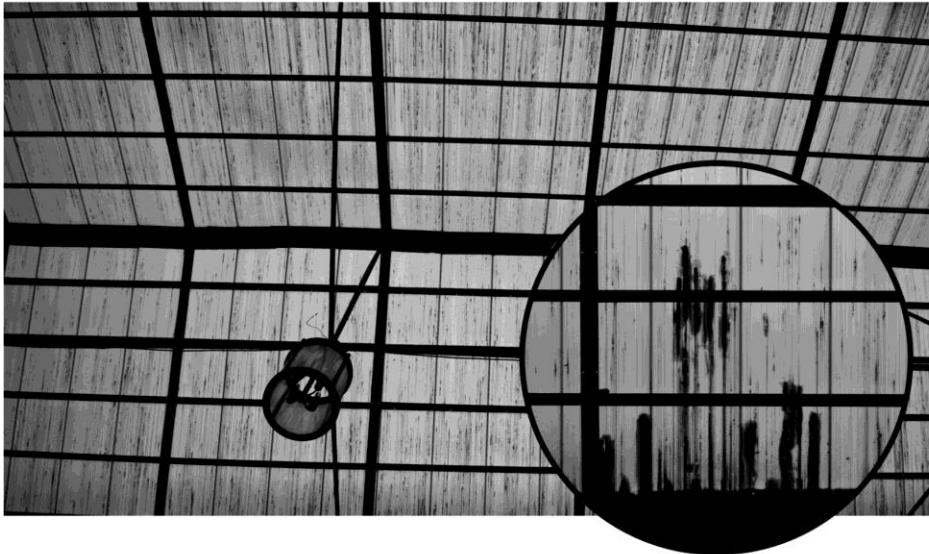

Εγκατάληψη

Υποφωτισμός

Η γυάλινη οροφή με το κεντρικό της θολό που σχεδιάστηκε να επιτρέπει το φυσικό φως να διαχέεται στο χώρο, σήμερα καλύπτεται από σκουριά, μούχλα, περιττώματα πουλιών κ.α. στην μεγαλύτερη επιφάνεια της, διασπώντας το χώρο σε μικρότερες περιοχές φωτός και σκοταδιού.

Υποφωτισμός

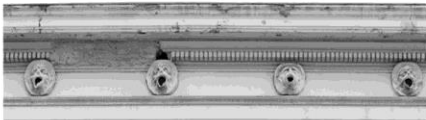
Την νύχτα, τα περισσότερα από τα εσωτερικά φανάρια της οροφής έχουν σβήσει ή καταστραφεί. Μερικές ανακλάσεις από τον εξωτερικό φωτισμό της στοάς επιτρέπουν ένα ελάχιστο φως να εισέλθει από τα μεγάλα ανοίγματα και τις βιτρίνες καταστημάτων.

Οι νέοι Χρήστες

Ο χώρος γίνεται καταφύγιο για παρίες, περιθωριακά και περιθωριοποιημένα άτομα της κοινωνίας, τα οποία καταλαμβάνουν το χώρο παρασιτικά φέρνοντας τις δικές τους παράνομες χρήσεις.

Απολήξεις των υδρορροών από ανθρωπόμορφα κεφάλια.

Τεράστιες χονδροειδείς γλάστρες στην στέγη.

Συστήματα εξαερισμού.

Το ίχνος μιας σκάλας και μια απροσπέλαστη είσοδο.

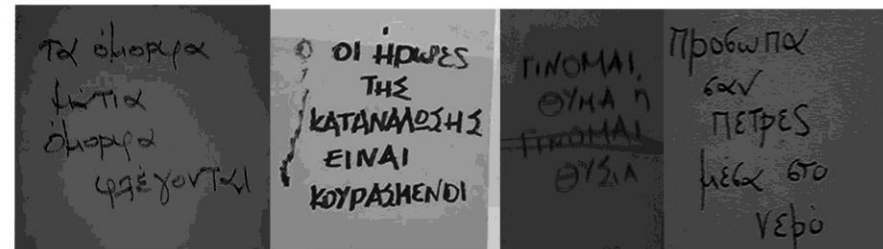
Ο στενόμακρος διάδρομος ανάμεσα στο παλιό και νέο Αρσάκειο.

Ένα φρεάτιο στη μέση της εισόδου της στοάς.

Οι σχεδιαστικές διακοσμήσεις του δαπέδου και τα υποσύνολα χώρου που δημιουργούν.

Αρχιτεκτονικά στοιχεία του χώρου προκαλούν ιδιαίτερη εντύπωση, απορία και δίνουν την αίσθηση ενός γκροτέσκου περιβάλλοντος.

Ιδιαίτερες λεπτομέρειες - Ίχνη ιστορίας

Οι σημερινοί χρήστες αφήνουν πάνω στους τοίχους μηνύματα ,προσωπικές σκέψεις - καταθέσεις με έντονη σημασιολογική φόρτιση. Με αυτόν τον τρόπο οικειοποιούνται το χώρο μετατρέποντας το σε ένα προσωπικό σημειωματάριο.

Συναισθηματικό Φορτίο

Εισχωρώντας στην στοά αισθάνεται κανείς, την χρονική παύση του χώρου. **Η ήσυχη σκηνή από κάτι που έχει χαθεί.**

Το Θαμμένο παρελθόν έχει καλυφτεί από εικόνες φθοράς και αποσύνθεσης. Η προσωρινότητα μιας ομορφιάς που δεν κράτησε, αφήνει τις περίτεχνες όψεις του κτιρίου σαν ένα ειρωνικό προσωπίο. Οι θολές βιτρίνες, οι ξεθωριασμένοι πράσινοι τοίχοι, ο υποφωτισμός, η αίσθηση ενός βουητού – λευκού ήχου, η αυστηρή αρχιτεκτονική, η μεγαλειότητα της κεντρικής σιωπηλής πλατείας δημιουργούν μια **ονειρική ασάφεια μαζί με την αίσθηση απειλής.**

Πλησιάζοντας το κέντρο της στοάς, ο βηματισμός γίνεται εκκωφαντικός, ο χρόνος πιο αργός και η προοπτική της εξόδου απομακρύνεται. Νιώθεις μια **πίεση από το σκοτάδι**, ότι σε κρατάει εντός του. Στην μυστηριακή ατμόσφαιρα που δημιουργείται η **πραγματικότητα μπερδεύεται με το όνειρο**. Η ανύπαρκτη ζωή της στοάς φαντάζει ως μια μεταμφίεση, μια παραπλάνηση που συγκαλύπτει **ένα πίσω δωμάτιο, μια κρυφή πράξη.**

Καταλαμβάνεσαι από ένα απόκοσμο συναίσθημά το οποίο συμπληρώνει **η αίσθηση του υγρού στοιχείου**. Οι παράλληλες σειρές από υδρορροές δίνουν την εντύπωση ότι αυτός ο χώρος ετοιμάζεται να πλημμυρίσει κι όλα τα καταστήματα πρόκειται να μεταφερθούν σε έναν υποθαλάσσιο κόσμο, να γίνουν **ένα ναυάγιο**.

Λόγω της φθοράς όμως, οι σκουριασμένες και σπασμένες σωληνώσεις ξεκινάν να τρίζουν, το μόνο που μπορούν να βγάλουν είναι **σκόνη!**

Συγκριτικό κολλάζ αίσθησης της πραγματικότητας της στοάς μέσα στο χρόνο.
Οι ένδοξες μέρες της ανθρώπινης δραστηριότητας αντικαθίστανται από ένα γλοιώδες οικοσύστημα.

A photograph of a stone wall with a central illuminated area. The text is written in a black, serif font on a light-colored, textured background within the illuminated area.

Ο Κάτοικος της στοάς

• Τι συμβαίνει σε έναν τόπο που δεν επισκέπτεται κανείς;

• Ποιος επιστρέφει σε αυτό το ξεχασμένο μέρος;

• Τι θα συμβεί σε αυτό το άτομο;

GLASS MOUNTAIN

Μέσα στην σκοτεινή παρατημένη στοά παρεισφρέουν περίεργα όντα. Τραγικές φιγούρες, ύποπτες φυσιογνώμιες εμφανίζονται και εξαφανίζονται. Άγρια ζώα, τέρατα, μάγισσές, φαντάσματα κάθε τρομακτικό πλάσμα συνυπάρχει και φέρνει τη μοναδικότητα του.

Εκδηλώνουν τα απαγορευμένα τους ένστικτα φέρνουν στο χώρο σκοτεινές συνήθειες, ικανοποιούν τις ανάγκες τους, γιορτάζουν τα τραύματά τους.

Η στοά γίνεται το σπήλαιο των καταραμένων, η κρυψώνα τους, η κιβωτός τους.

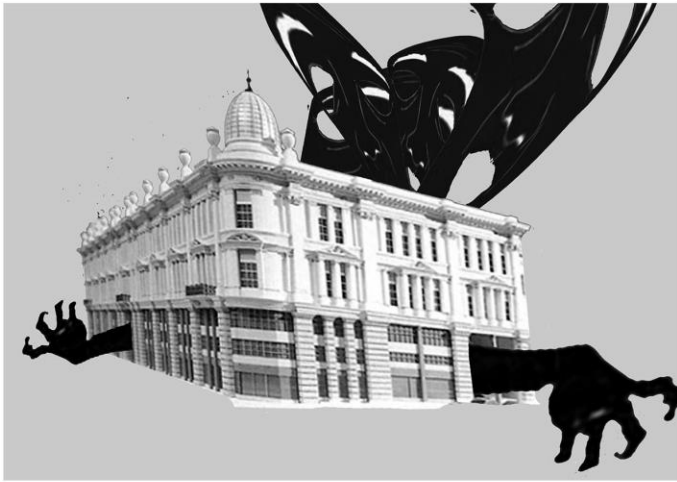
Μέσα στη στοά τα μυθικά πλάσματα βρίσκουν ασφάλεια. Με μια παρέλαση τρόμου διαλύουν και αναδομούν την στοά φέρνοντας την δυστοπική κοινωνία τους.

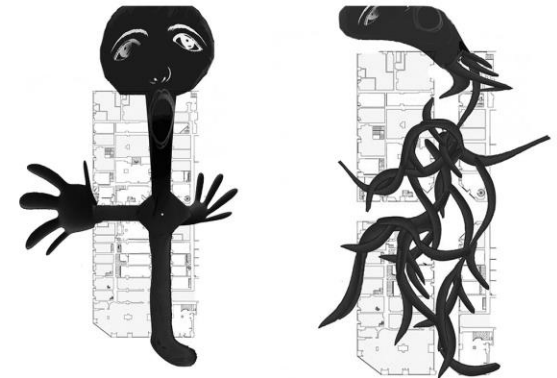
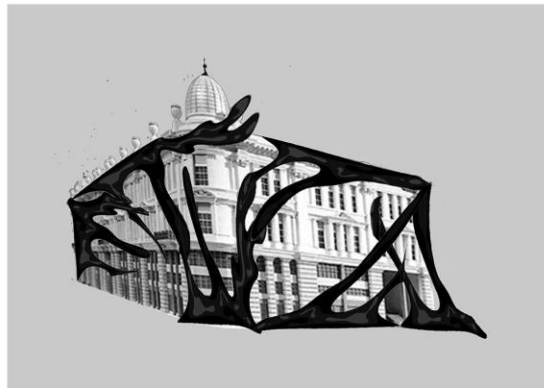
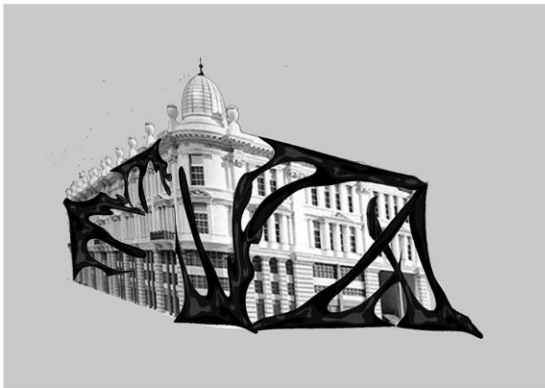
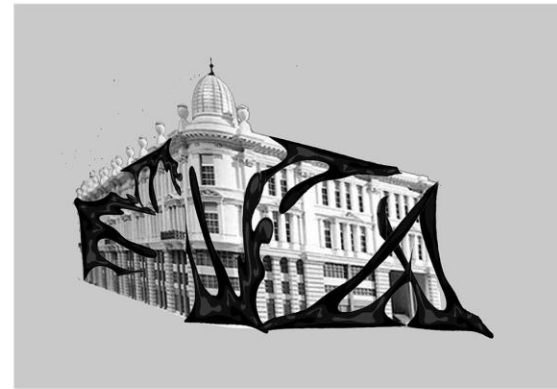
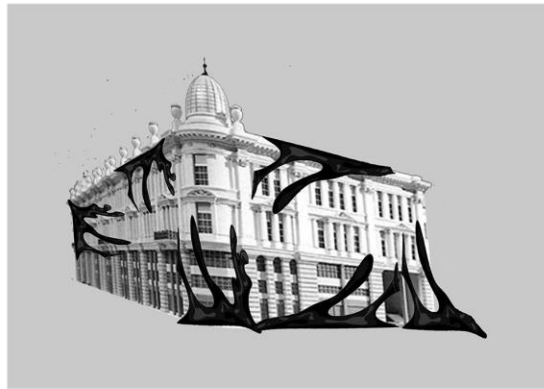
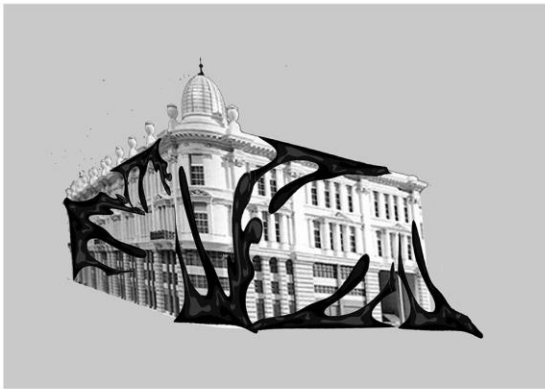

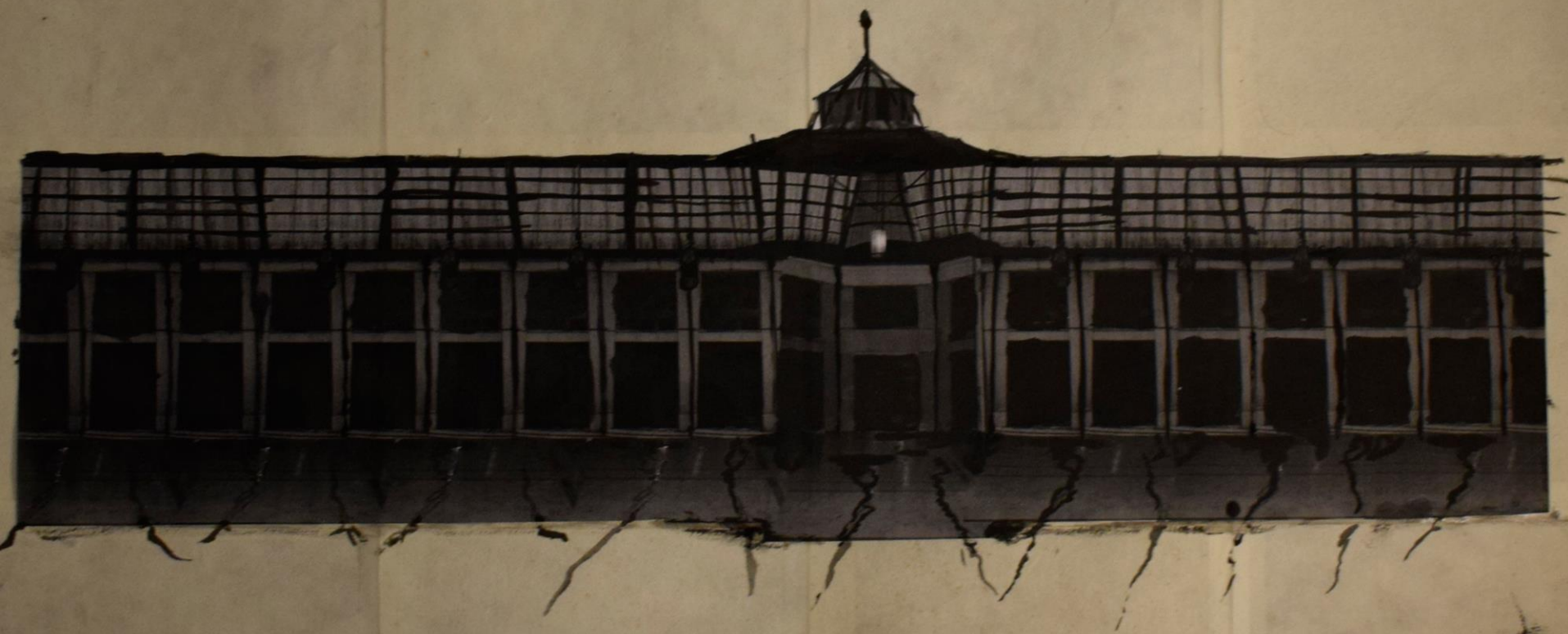

Μέσα στον υγρό του τάφο ο εσωτερικός εαυτός ταυτίζεται με το εξωτερικό του κέλυφος. Όλο τον κόσμο της στοάς τον φέρει μέσα του και το μέσα του βρίσκεται-εκδηλώνεται την ίδια στιγμή έξω από αυτόν. Τα υποσύνολα αυτού του-εαυτού δημιουργούν χωρικότητες που είναι ανεξάντλητες. Δημιουργούνται νέες κατευθύνσεις- διαδρομές, δωμάτια μέσα σε δωμάτια, καταπακτές, κρυφά περάσματα, παράλληλοι υβριδικοί κόσμοι που βασιλεύει η τρέλα.

Το κτίριο
στοιχειώνεται
από τον νέο του
κάτοικο με μια
παραμορφωτική
σχέση αναμεσά τους.

Η άδεια στοά έχοντας απαλλαχτεί από τις αρχικές τις χρήσεις και το παρελθόν της, αποτελεί μια γκρίζα ζώνη. Στη μετέωρη κατάσταση της ως ένα ερείπιο γίνεται το πρόσφορο έδαφος για έναν εισβολέα – κατακτητή.

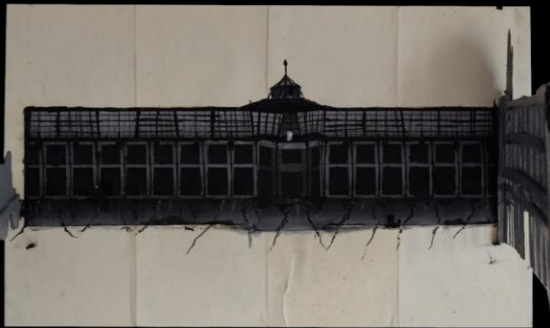
*Ο αδύναμος σπασμένος άνθρωπος εισχωρεί στην άδεια στοά.
Το σκοτεινό πέρασμα γίνεται η μικρή του κάμαρα ,εκεί βρίσκει το άσυλο του.
Η ψυχολογική του κατάσταση συνδέεται με τον ερειπωμένο χώρο σε μια σχέση
ταύτισης, οικειότητας και προφύλαξης.*

*Καταλήγει ο τόπος εξορίας του από τον έξω κόσμο.
Το άτομο θα παραμείνει κρυμμένο μέσα στο κέλυφος του.
Το κτίριο ως ένας περικλειστος κόσμος αιχμαλωτίζει
λειτουργεί σαν μια σαρκοφάγος, έναν τάφο ένα κλουβί.*

SARCOPHAGUS

SPIRIT ANIMAL

Ο νέος κάτοικος καλύπτεται με ότι ξέμεινε και μαζεύεται μέσα στη στοά , αντικείμενα του παρελθόντος, σκουπίδια, τα ειρωνικά βλέμματα των περαστικών, φύλλα, τσίχλες, σκόνη ,έντομα πουλιά.

Ζει κάτω από όλα αυτά, αόρατος. Η ανθρώπινη μορφή αποτελεί άλλο ένα παρατημένο αντικείμενο που βυθίζεται μέσα στο σωρό από πράγματα ,ένωνεται μαζί τους αρχίζει και κινείται ερπετικά ως ένα σώμα. Η άμορφη μάζα είναι ένα πλωτό σώμα μέσα στην υγρή στοά, που φωλιάζουν μέσα του πουλιά.

Σταδιακά το αφημένο , ημί-νεκρο σώμα αυξάνει τη μάζα του, τα αντικείμενα αποσυντίθενται μέσα του, μολύνεται, σαπίζει και εξαπλώνεται σαν ένας μύκητας.

THE PROPHECY

Το αποτέλεσμα αυτής της ψευτο-ζωής είναι η καταδίκη σε ένα υποδιαίστερο ον συνδεδεμένο με την άψυχη ύλη. Το σώμα θα μεταμορφωθεί σε ένα αντικείμενο που μεγαλώνει και εξελίσσεται οργανικά. Στην βίαιη διαδικασία ένωσης θα λειτουργήσει σαν ένας οργανισμός φυτό που εξαπλώνεται στο χώρο παρασιτικά και ριζώνει με ότι μορφή ζωής υπάρχει γύρω του.

THE PROPHECY

THE SPIT

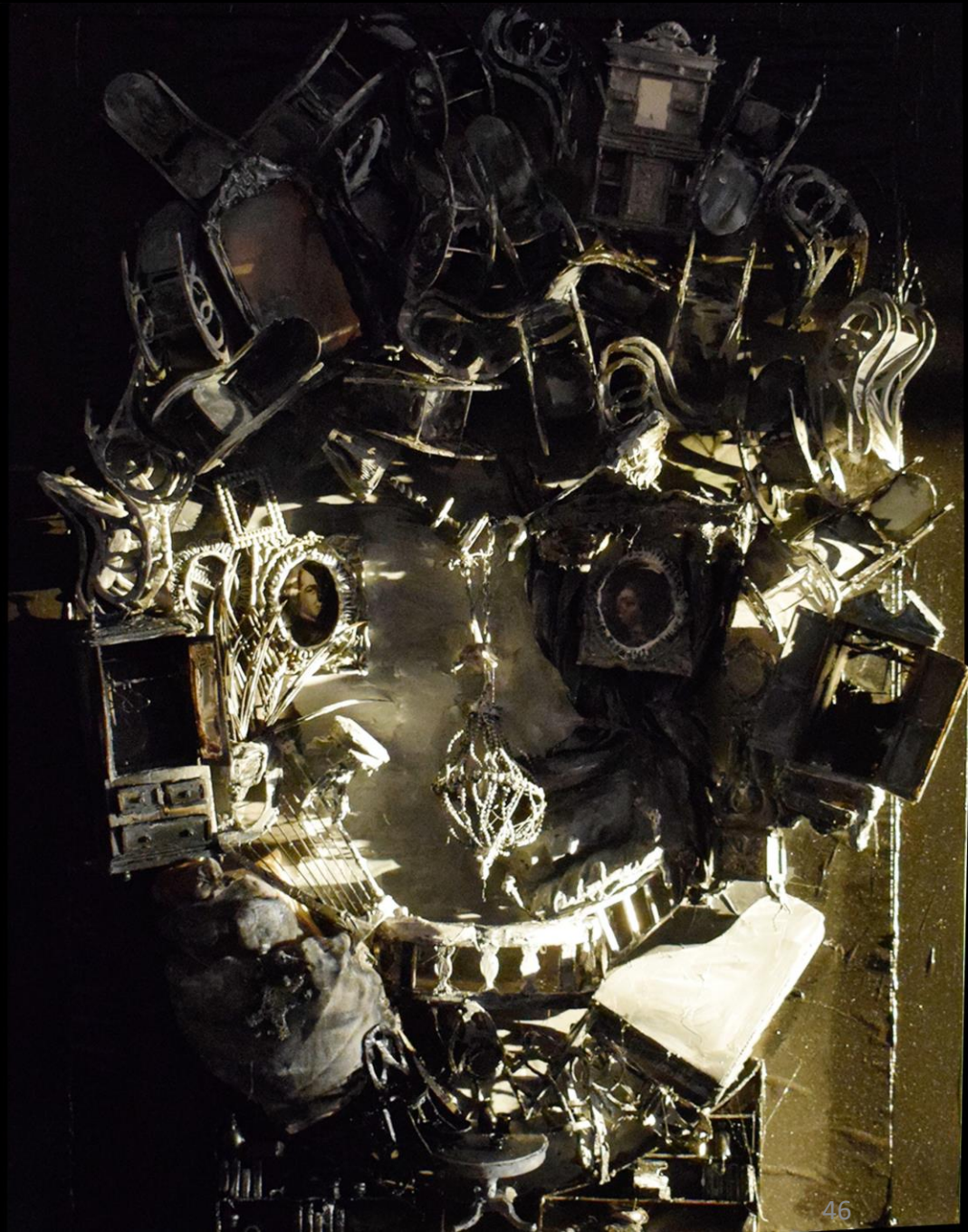
/ the portrait of the fetishist

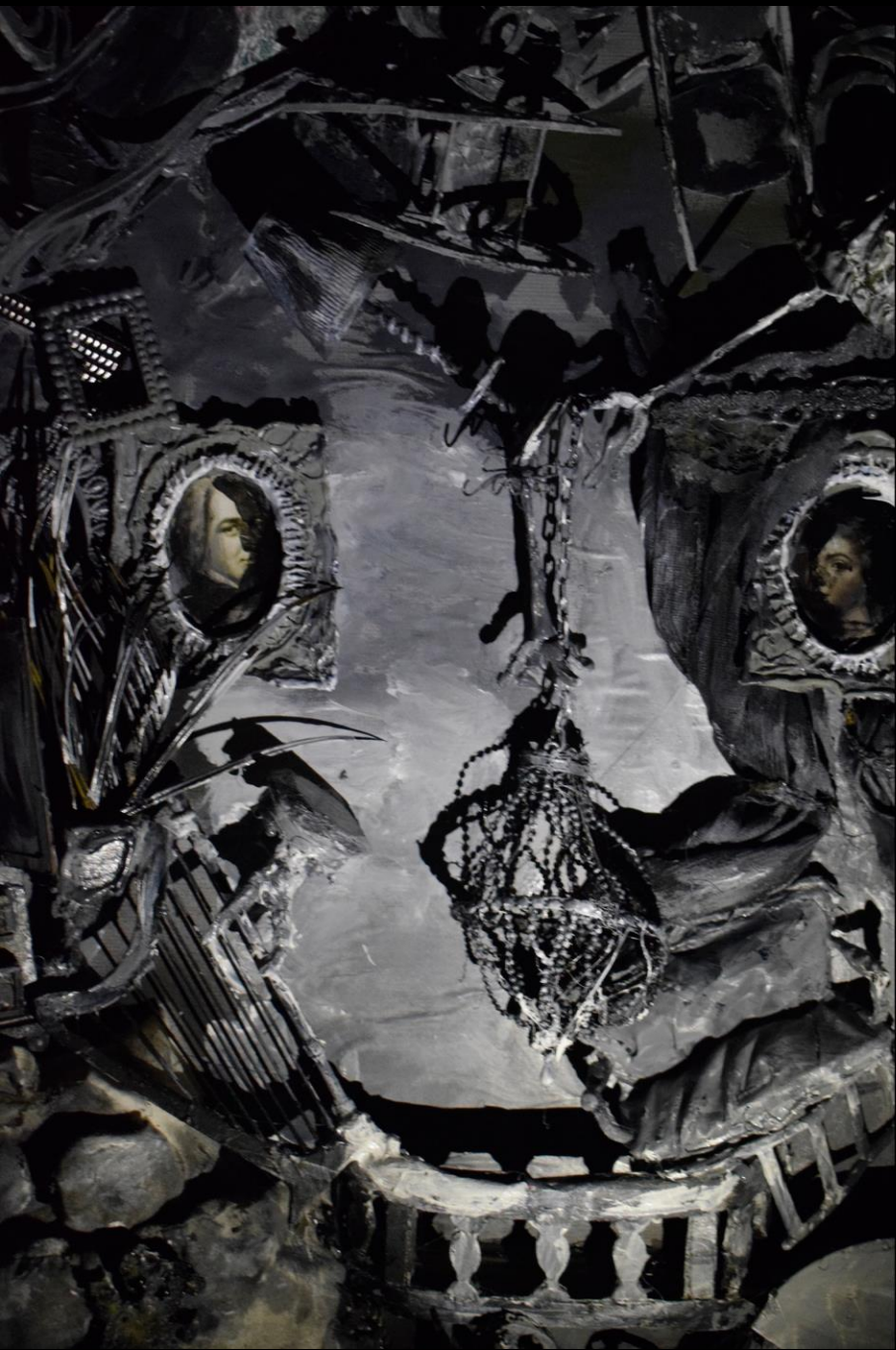
Μέσα στην νέα του κρυψώνα θα πάρει το σχήμα της φυλακής του. Το μεταμορφωμένο ον είναι ένα υποκατάστατο του προηγούμενου εαυτού του.

Στη γενετική αντιγραφή του εαυτού του με την ύλη, νιώθει πιο ζωντανός από την ανθρώπινη εκδοχή του.

Αναπτύσσεται μια σχέση φετίχ με το κατασκευασμένο πλαστικό κόσμο του.

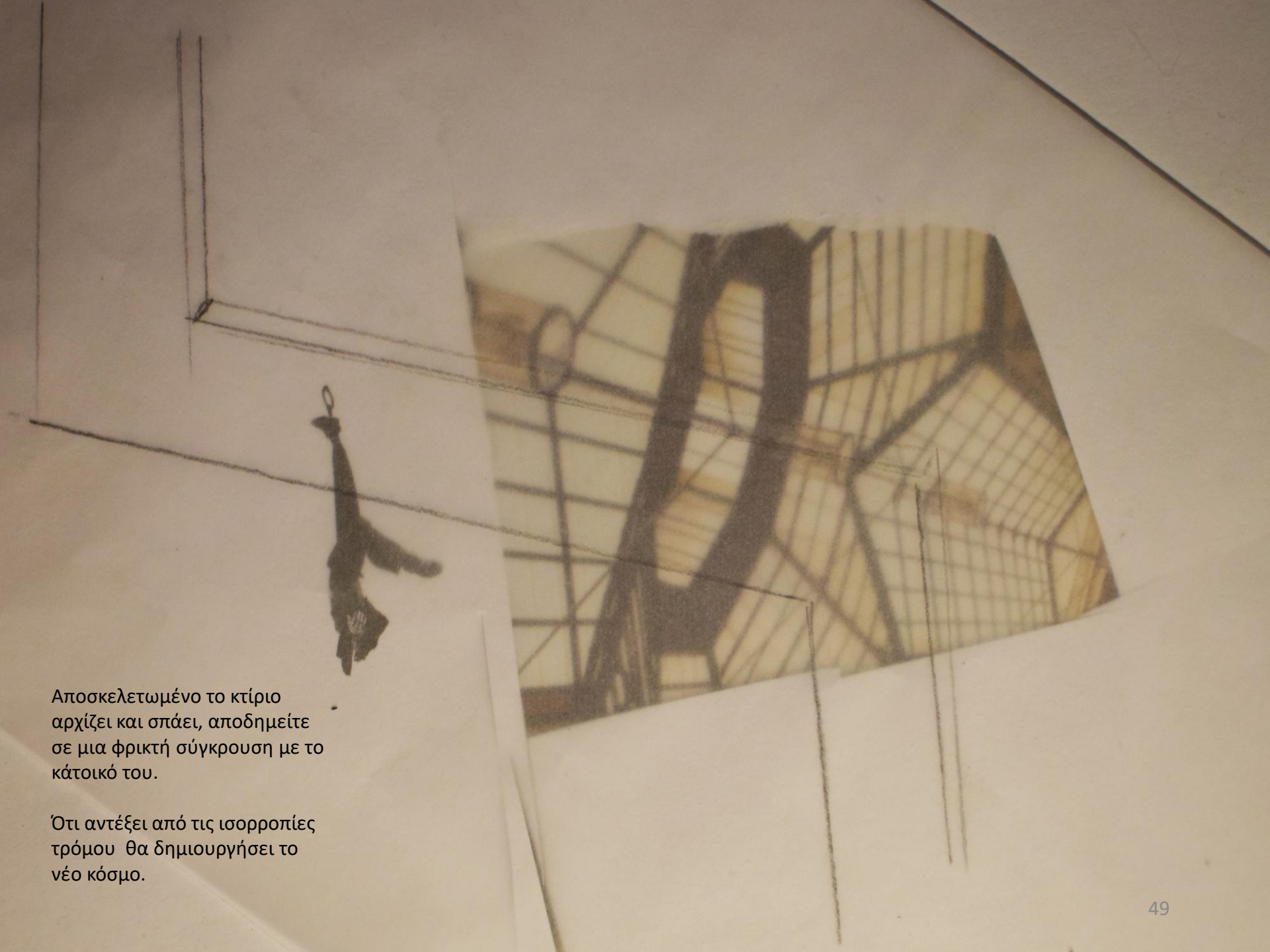
Ο κόσμος του είναι μια επιφάνεια από χιλιάδες άψυχα σώματα, ιδέες, όνειρα, σκέψεις, έργα τέχνης, θησαυρούς αντίκες πεπερασμένα αντικείμενα. Αυτός ο λαβύρινθος πραγμάτων σχηματίζουν την εικόνα του προσώπου του.

Μεταμόρφωση

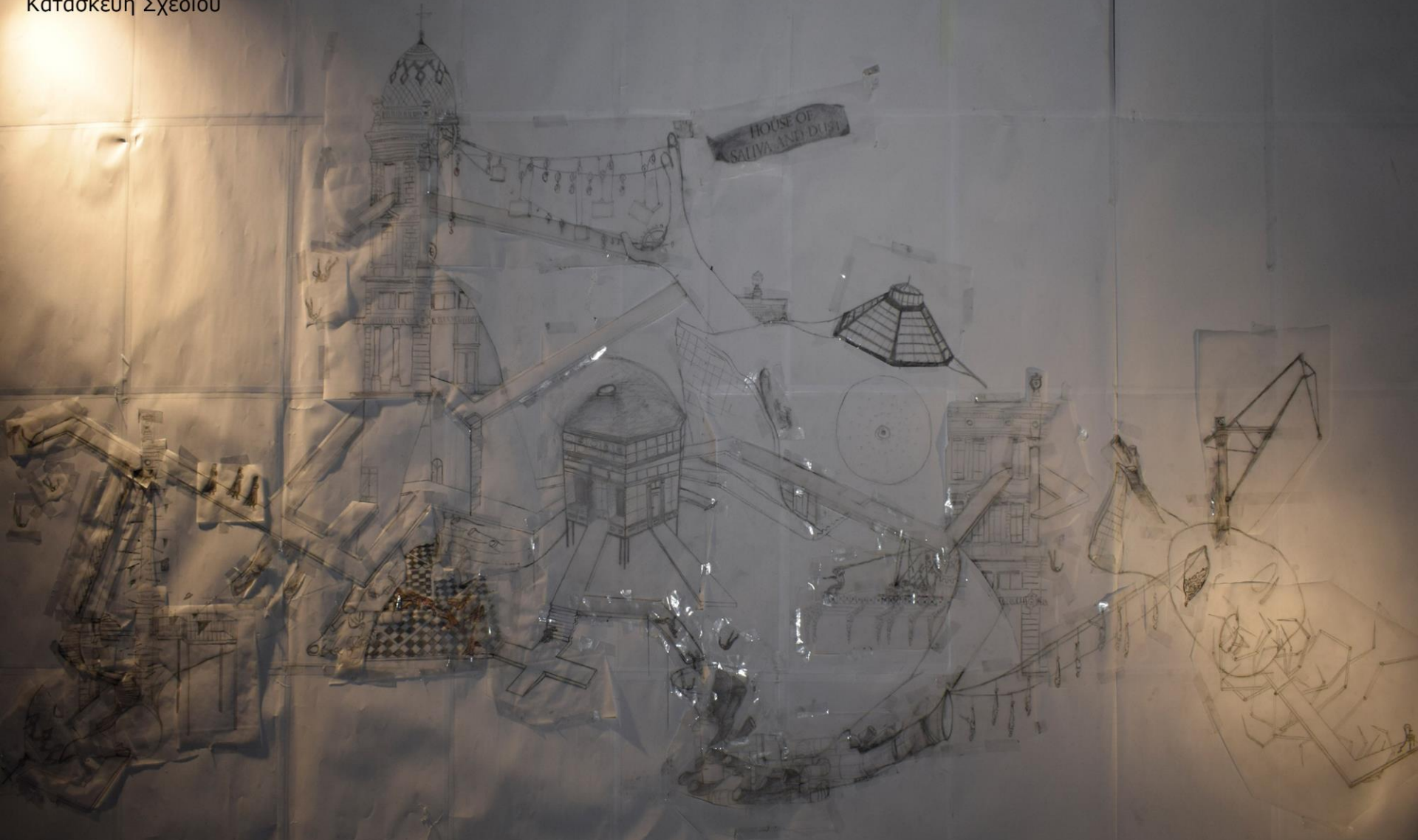
Αποσκελετωμένο το κτίριο
αρχίζει και σπάει, αποδημείτε
σε μια φρικτή σύγκρουση με το
κάτοικό του.

Ότι αντέξει από τις ισορροπίες
τρόμου θα δημιουργήσει το
νέο κόσμο.

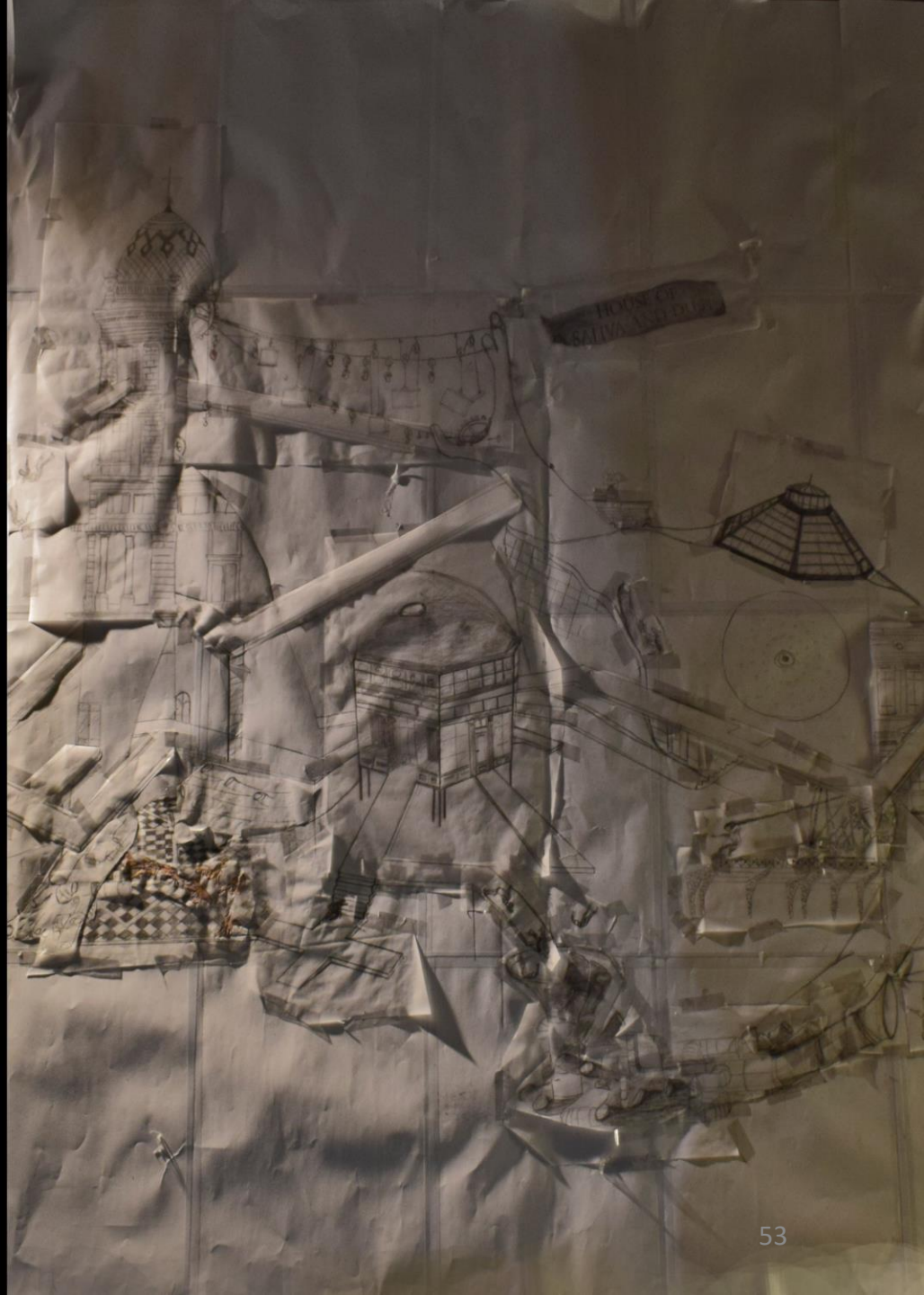
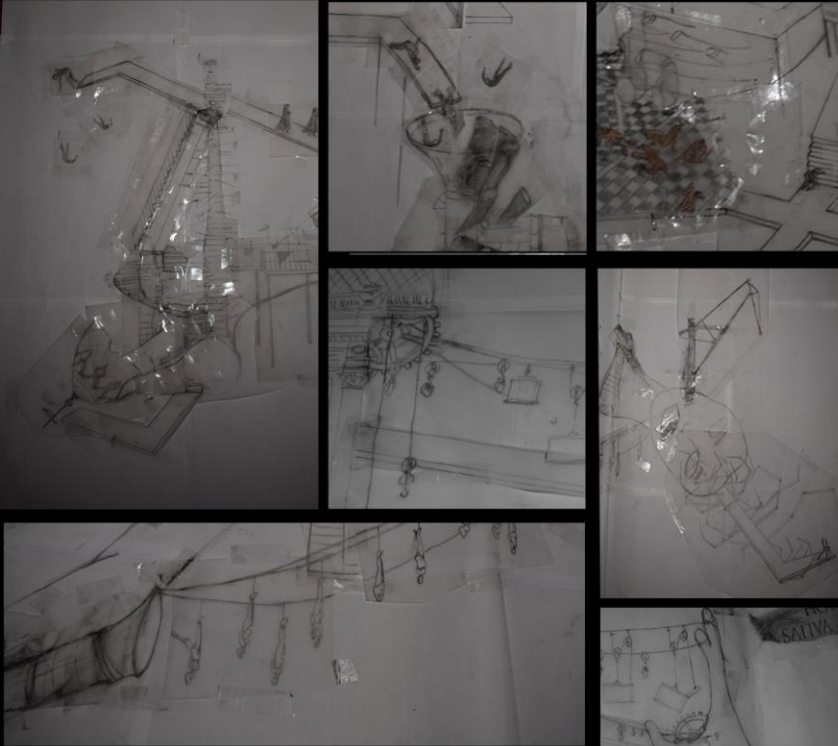
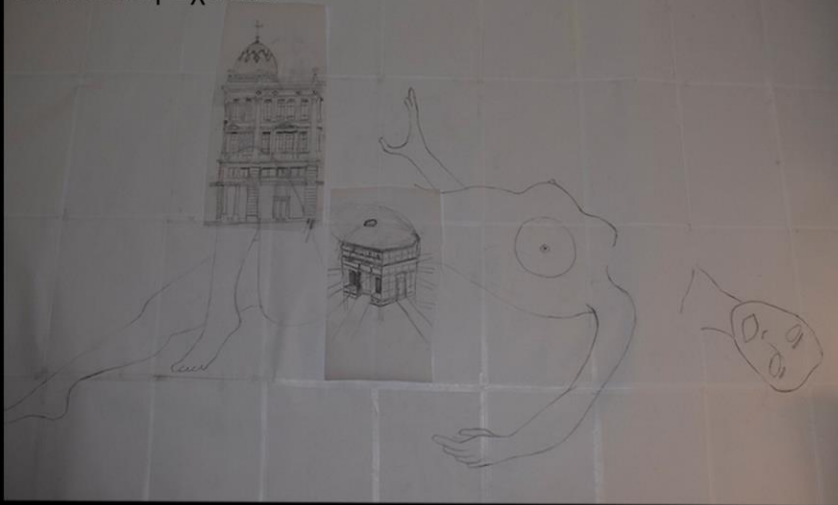
Τα κτιριακά θραύσματα της στοάς ενσωματώνονται με ανθρώπινα μέλη του κατοίκου της σε μια σχέση μπολιάσματος – μεταμόσχευσης ο ένας του άλλου.

Κατασκευή Σχεδίου

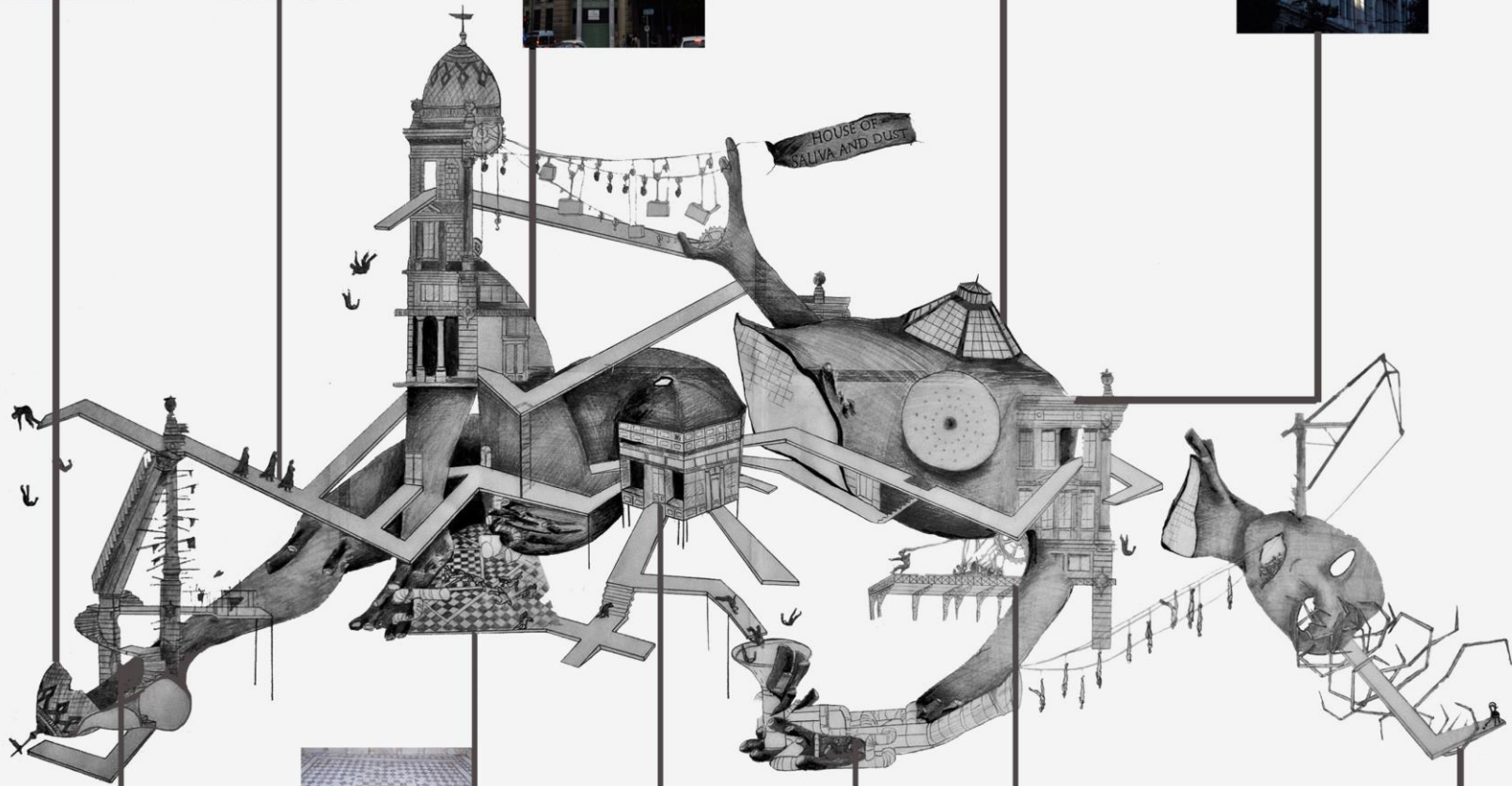

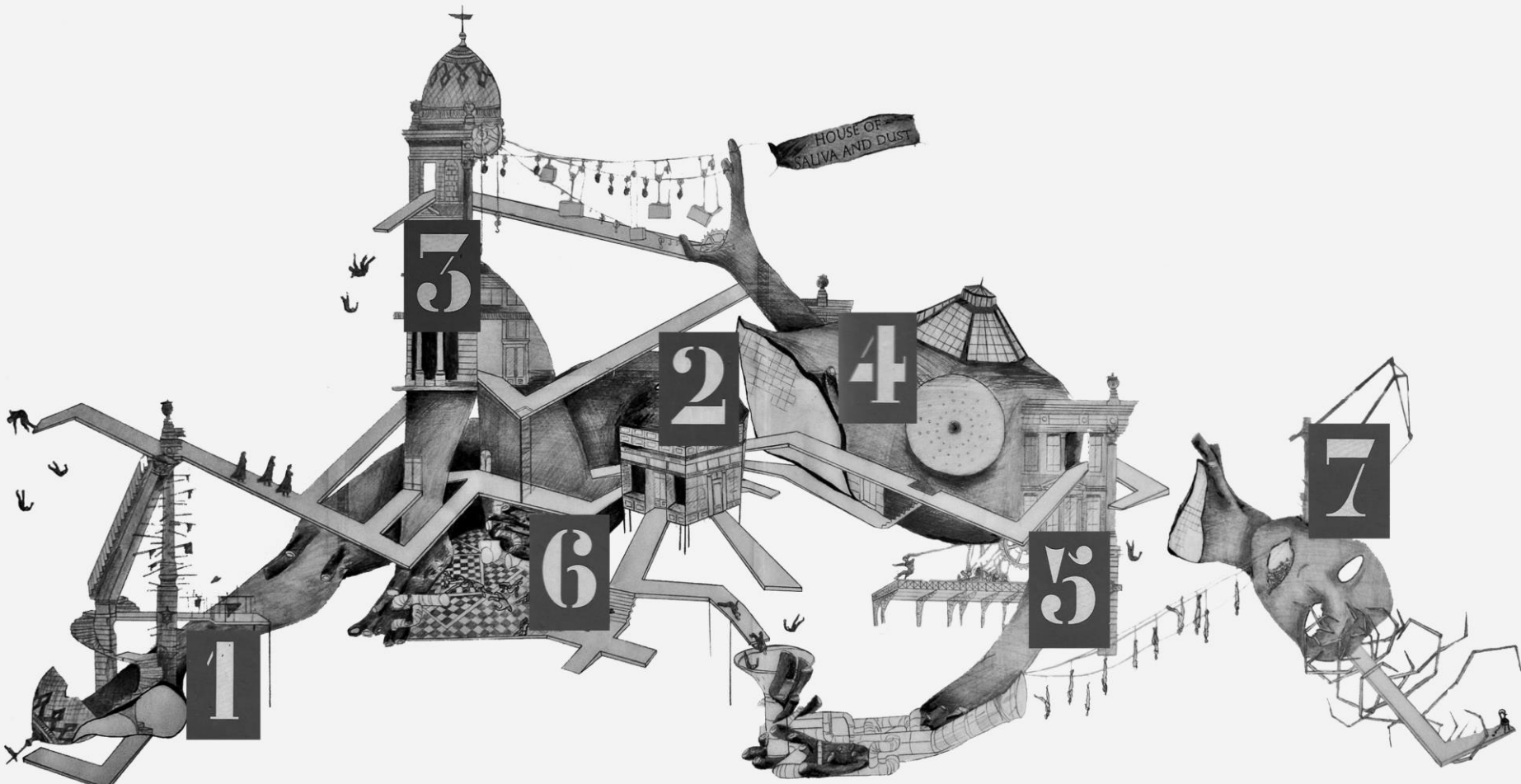

Κατασκευή Σχεδίου

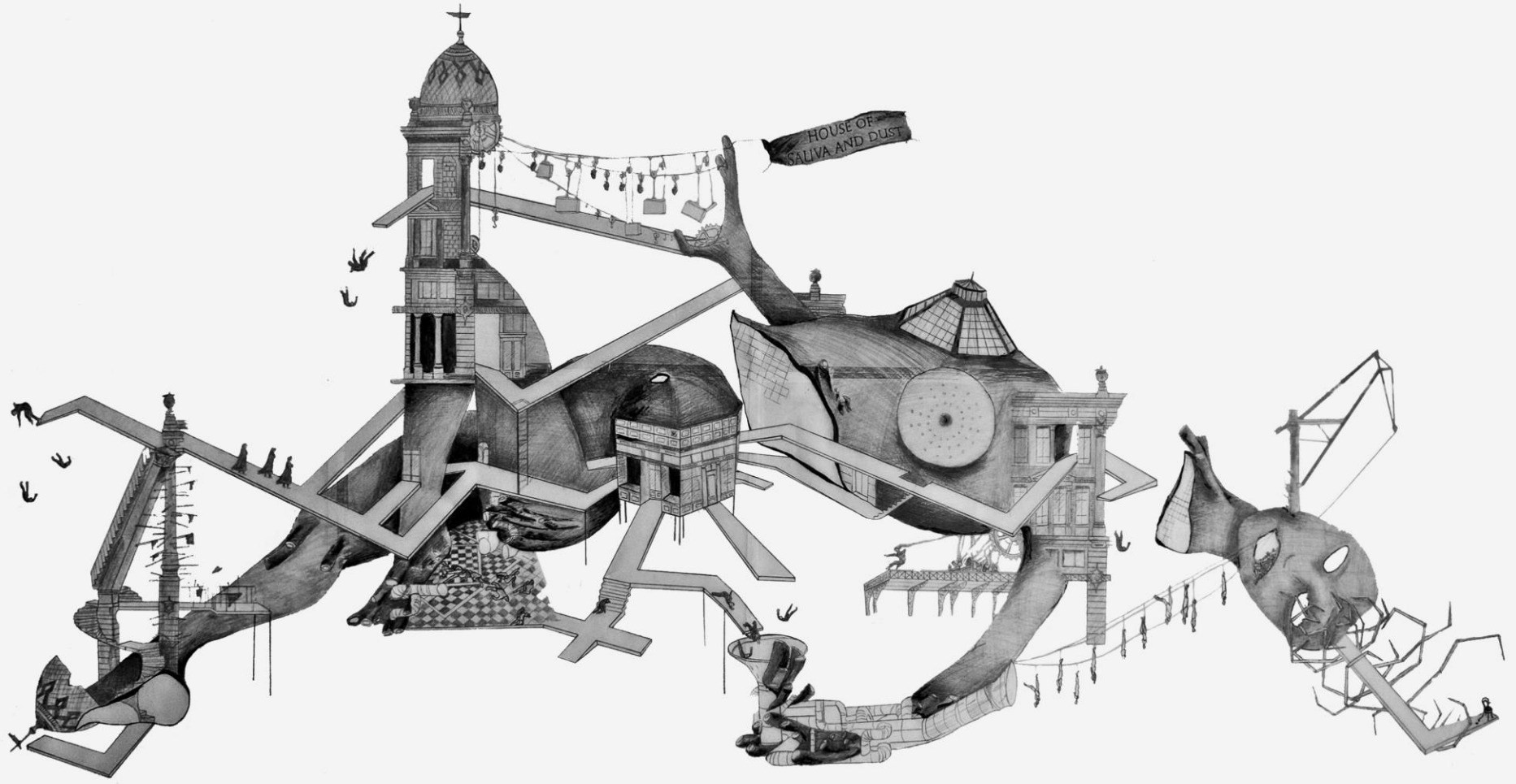

Πίνακας επιλογής
αρχιτεκτονικών
αναφορών
της στοάς και
μεταφοράς τους
στο σχέδιο.

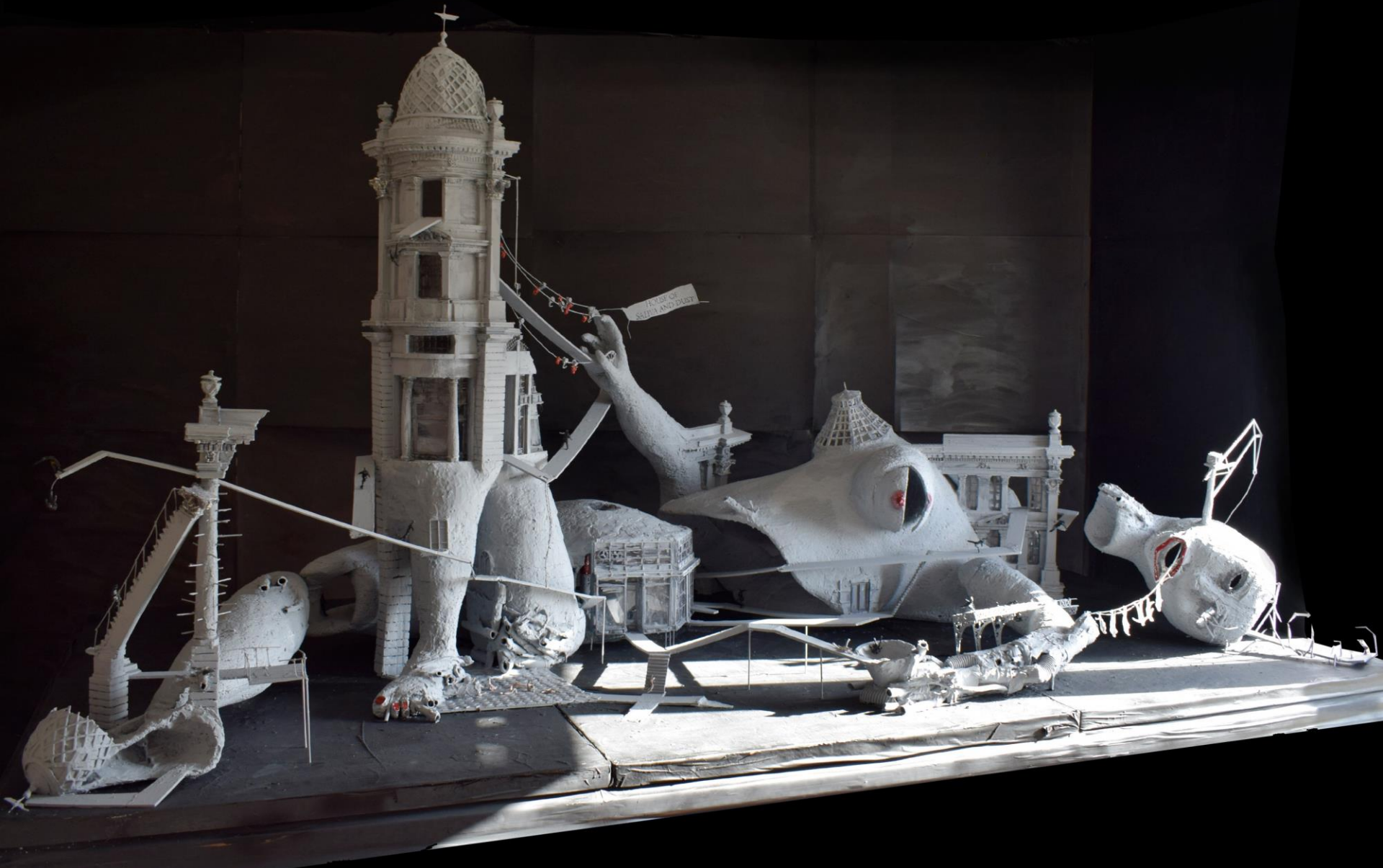

- 1** CROCODILE HOLE - Είσοδος
 2 TEMPLE OF REQUESTS - Ειδωλατρικός ναός
 3 CASINO TRICK - Χώρος παράνομων παιχνιδιών
 4 ORGY BATH - Δωμάτιο για Όργια
5 SLAVERY COMPETITION - Σκλαβοπάζαρο ως Διαγωνισμός επιβίωσης
 6 SUICIDE REACTOR - Δωμάτιο Αυτοκτονίας
 7 TAYLOR'S THRONE - Δωμάτιο Κατάρας

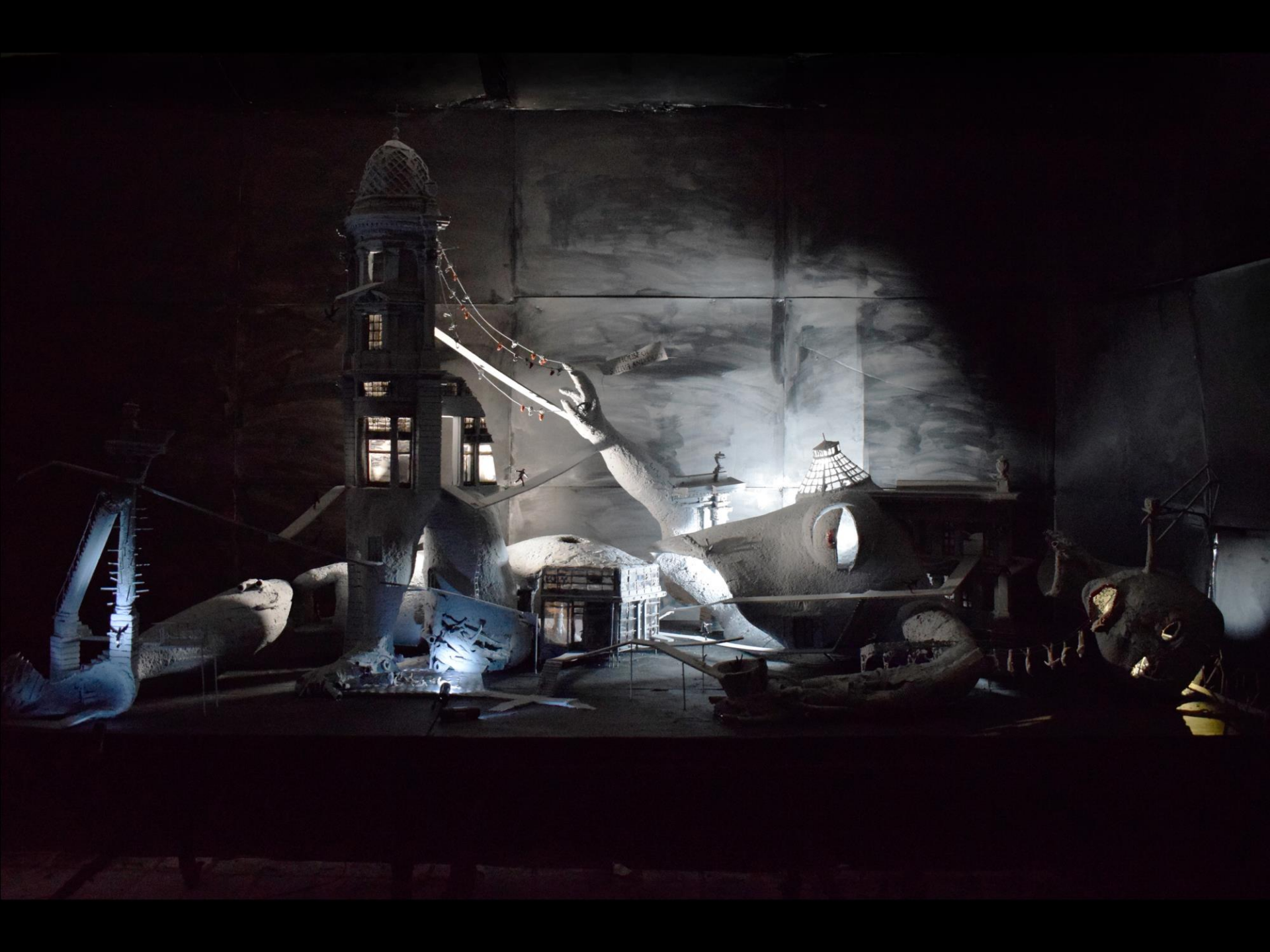

Μακέτα εγκατάστασης (διαστάσεων 3.00 x 1.50m)

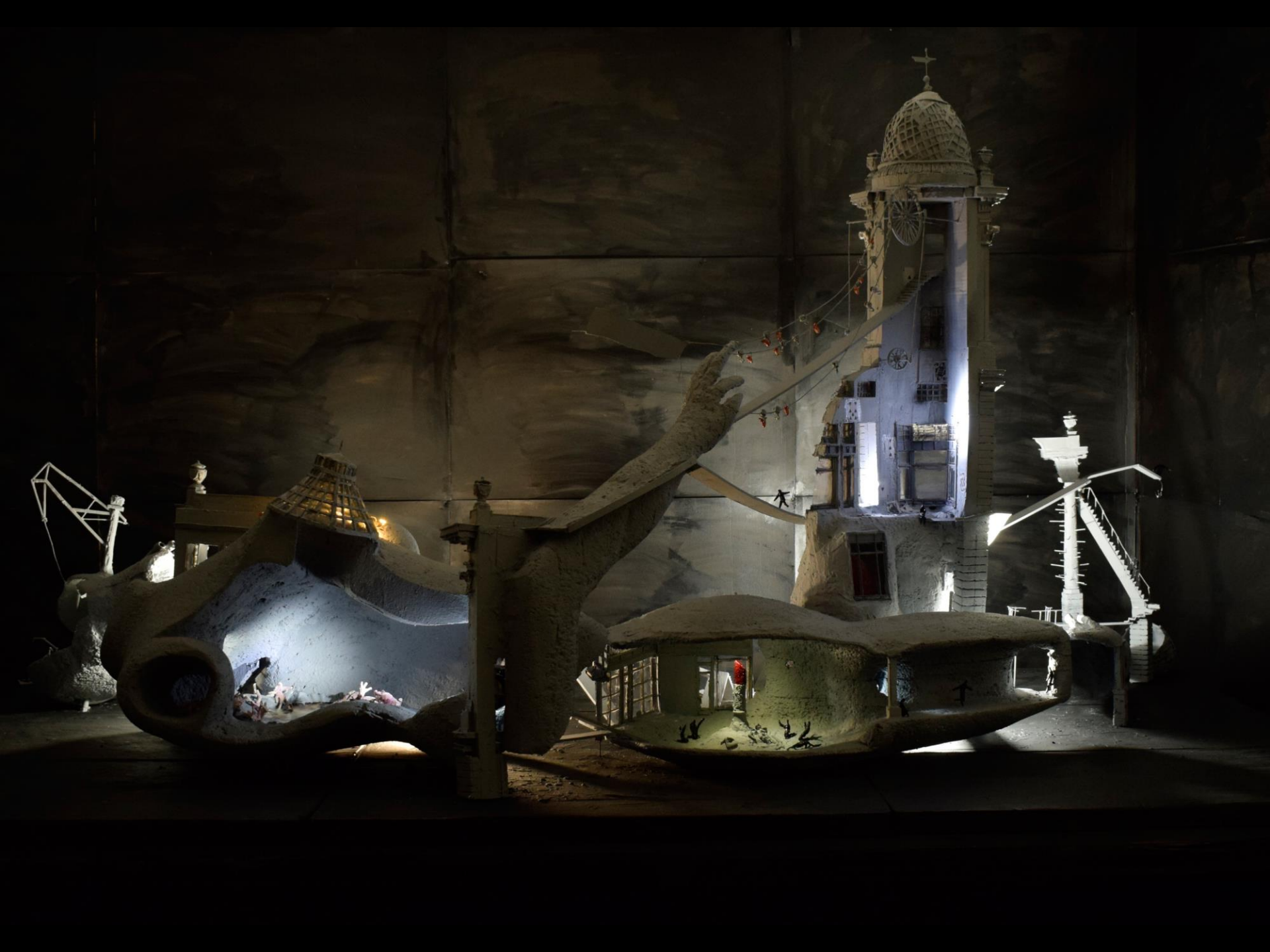

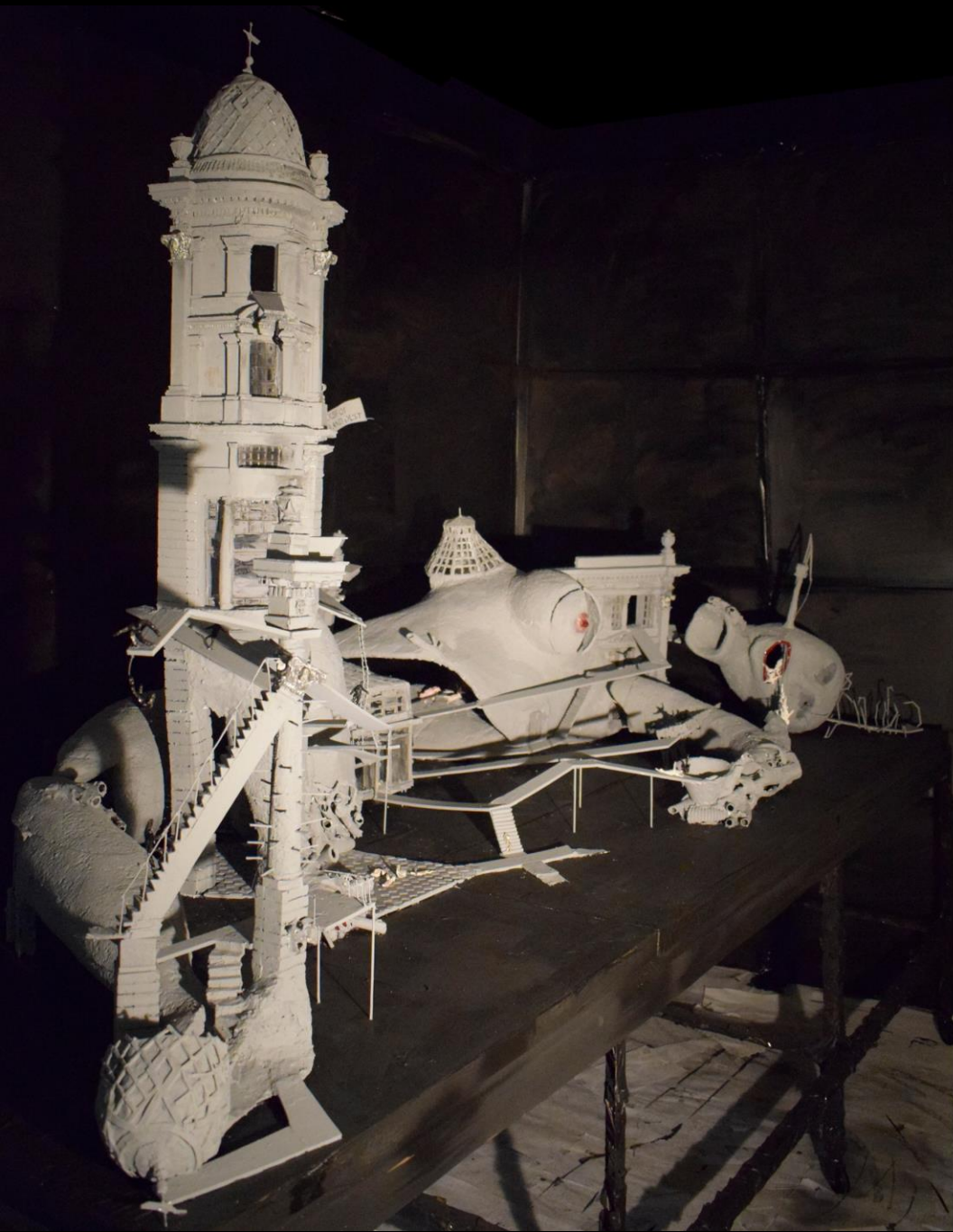

ΣΤΑΔΙΟ 1

CROCODILE HOLE

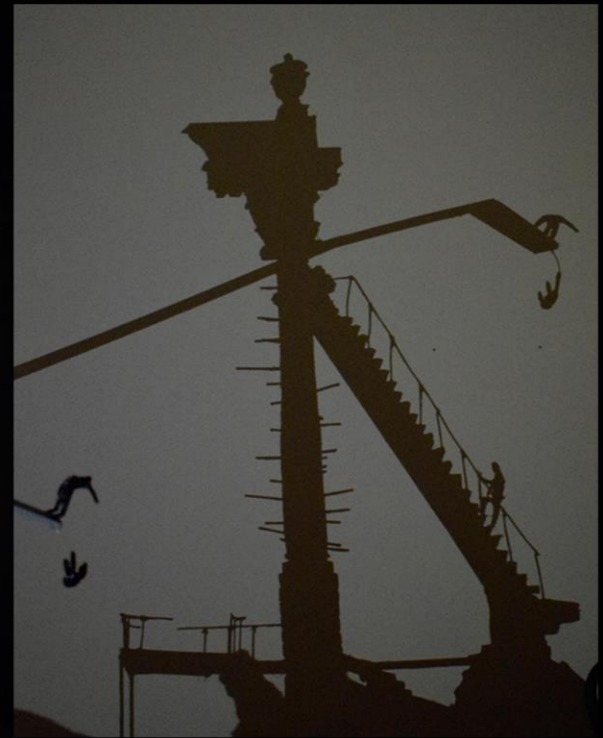
Δωμάτιο: Απώλεια Ταυτότητας

Ο κάτοικος εισέρχεται από την στενή τρύπα στην σπασμένη φτέρνα. Βρίσκεται σε κλιμακοστάσιο - γκαρνταρόμπα και αλλάζει την ταυτότητα του εαυτού του φορώντας το ένδυμα-στολή του χώρου. Συνεχίζει με απώλεια ταυτότητας.

ΣΤΑΔΙΟ 2

TEMPLE OF REQUESTS

Δωμάτιο: Απώλεια Ηθικής

Ο κάτοικος βρίσκεται σε ένα ναό ειδώλων μέσα στη κοιλιά. Σε αυτόν τον χώρο εκτυλίσσεται παράνομο εμπόριο έμψυχων και άψυχων όντων, όπου ο ίδιος θα βρεθεί, εμπλεκόμενος σε αυτές ενέργειες.

HOTEL OF
SILENT AND DUST

HOUSE
SALIVA AN

ΣΤΑΔΙΟ 3

CASINO TRICK

Δωμάτιο: Απώλεια Συναισθημάτων

Ο κάτοικος βρίσκεται σε ένα καζίνο στην κορυφή του ποδιού. Εκεί ανάμεσα στα τυχερά παιχνίδια θα στοιχηματίσει και την καρδιά του (συμβολικά: τα συναισθήματά του)

Συνεχίζει με απώλεια συναισθήματος, απαθής, στο επόμενο δωμάτιο.

Ο κάτοικος κρατάει την καρδιά του για τελευταία φορά.

Την πετάει στο πηγάδι με τις μυριάδες καρδιές των προηγούμενων. Το θησαυροφυλάκιο των καρδιών βρίσκεται σε μία βιτρίνα μέσα στο πόδι.

Ο κάτοικος συνεχίζει στο επόμενο δωμάτιο.

A sculpture of a hand, possibly made of plaster or a similar material, is shown holding a string of clothespins. The hand is positioned as if it is about to release or has just released the string. The clothespins are a mix of white and brown colors. A small, rectangular tag is attached to the string, featuring the text "HOUSE OF SALIVA AND DUST" in a simple, sans-serif font. The background is dark, and the lighting is dramatic, highlighting the textures of the hand and the string.

HOUSE OF
SALIVA AND DUST

Δωμάτιο: Απώλεια Σωματικής Κυριαρχίας

Ο κάτοικος βρίσκεται σε ένα λουτρό στον κορμό του σώματος. Εκεί συμμετέχει σε ένα ομαδικό όργιο μέσα σε μια λίμνη σωματικών υγρών, και ακαθαρσιών. Το υγρό στοιχείο συνδυάζεται με το ζωικό. Ο κάτοικος στην ψευδαίσθηση ηδονής “ πουλάει το σώμα του” και πνίγεται μέσα στο βούρκο.

ΣΤΑΔΙΟ 5

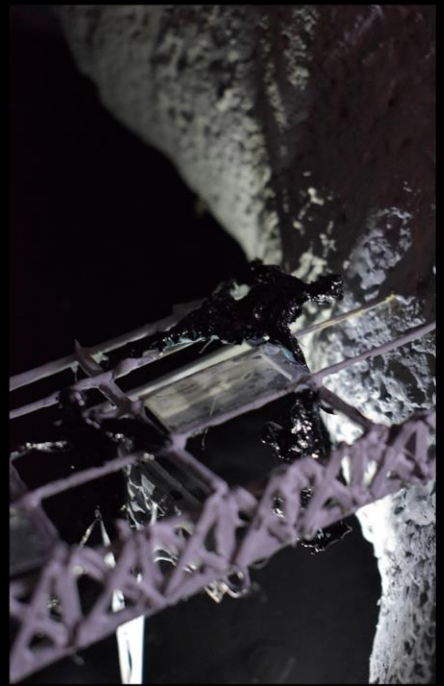
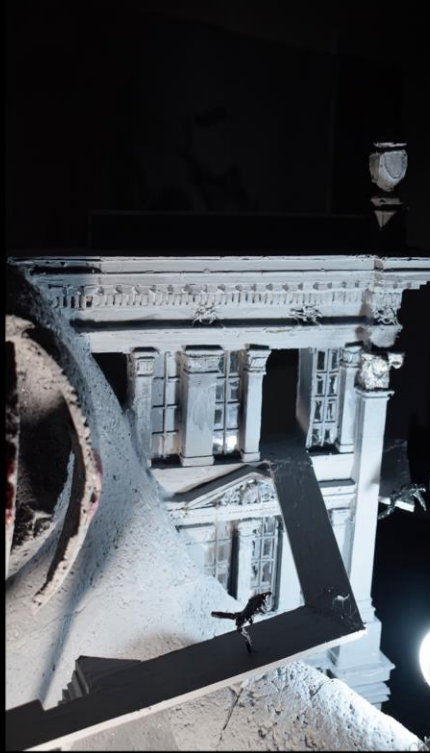
SLAVERY COMPETITION

Δωμάτιο: Απώλεια Ελευθερίας

Ο κάτοικος βρίσκεται σε έναν διαγωνισμό πάνω στον ώμο του χεριού. Το μέρος λειτουργεί σαν παγίδα με την μεταλλική μαρκίζα του κτιρίου να γίνεται το κλουβί ενός σκλαβοπάζαρου. Εδώ θα ανταλλάξει την ελευθερία για να συνεχίσει.

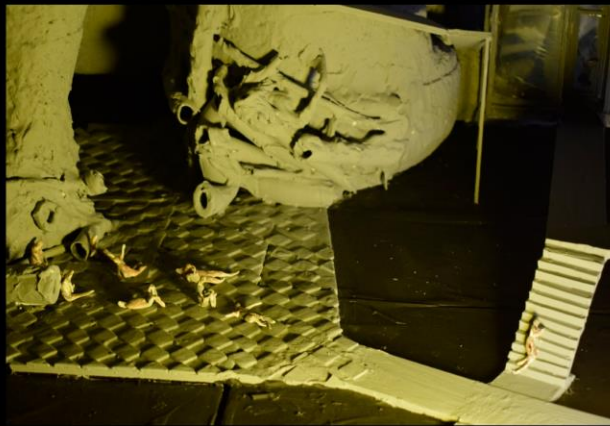

SUICIDE REACTOR

Δωμάτιο: Απώλεια Λογικής

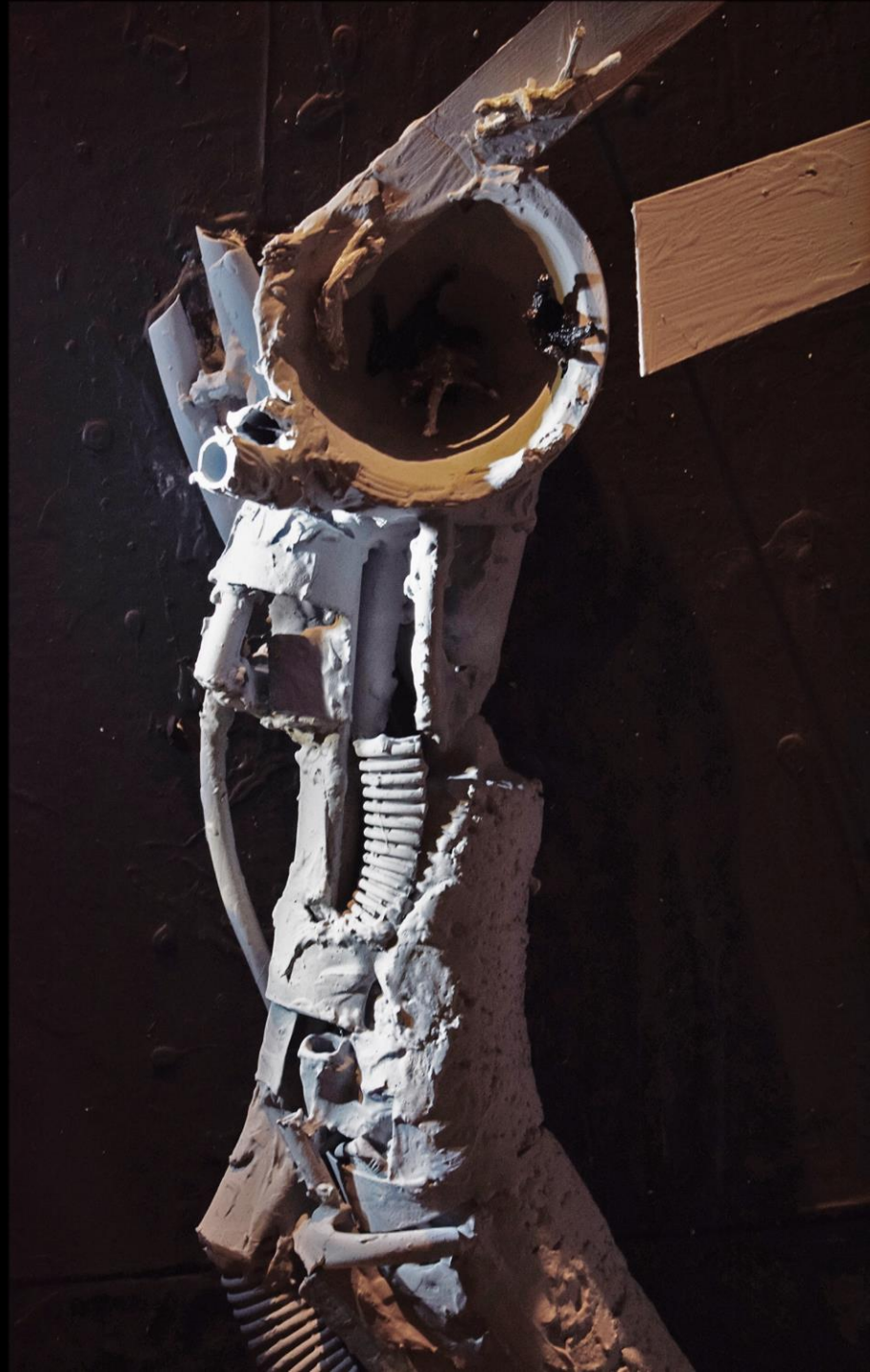
Ο κάτοικος βρίσκεται σε μια πλατεία στην σπηλιά που σχηματίζεται κάτω από το πόδι. Σε αυτόν τον χώρο αρρωσταίνει από δηλητηριώδη αέρια. Έχοντας χάσει την ταυτότητα εαυτού του, την συναισθηματική και ηθική του υπόσταση γίνεται αυτόχειρας.

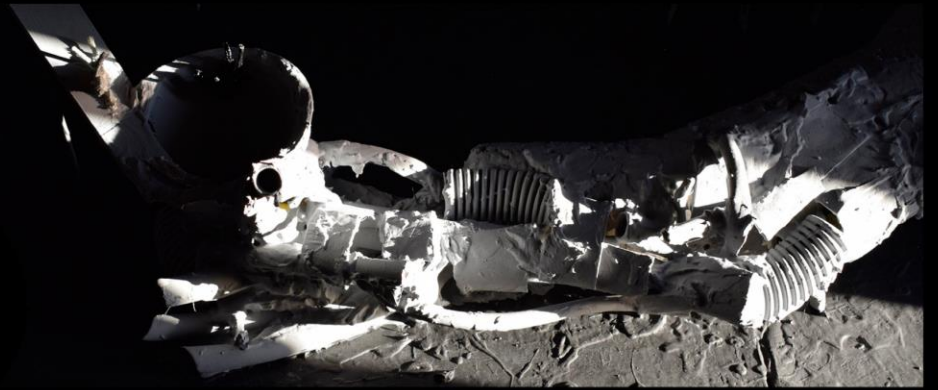

Το Δωμάτιο αυτοκτονίας συνεχίζει με τον αντιδραστήρα που οδηγεί τον κάτοικο στο τελευταίο δωμάτιο.

Δωμάτιο: Μεταμόρφωση

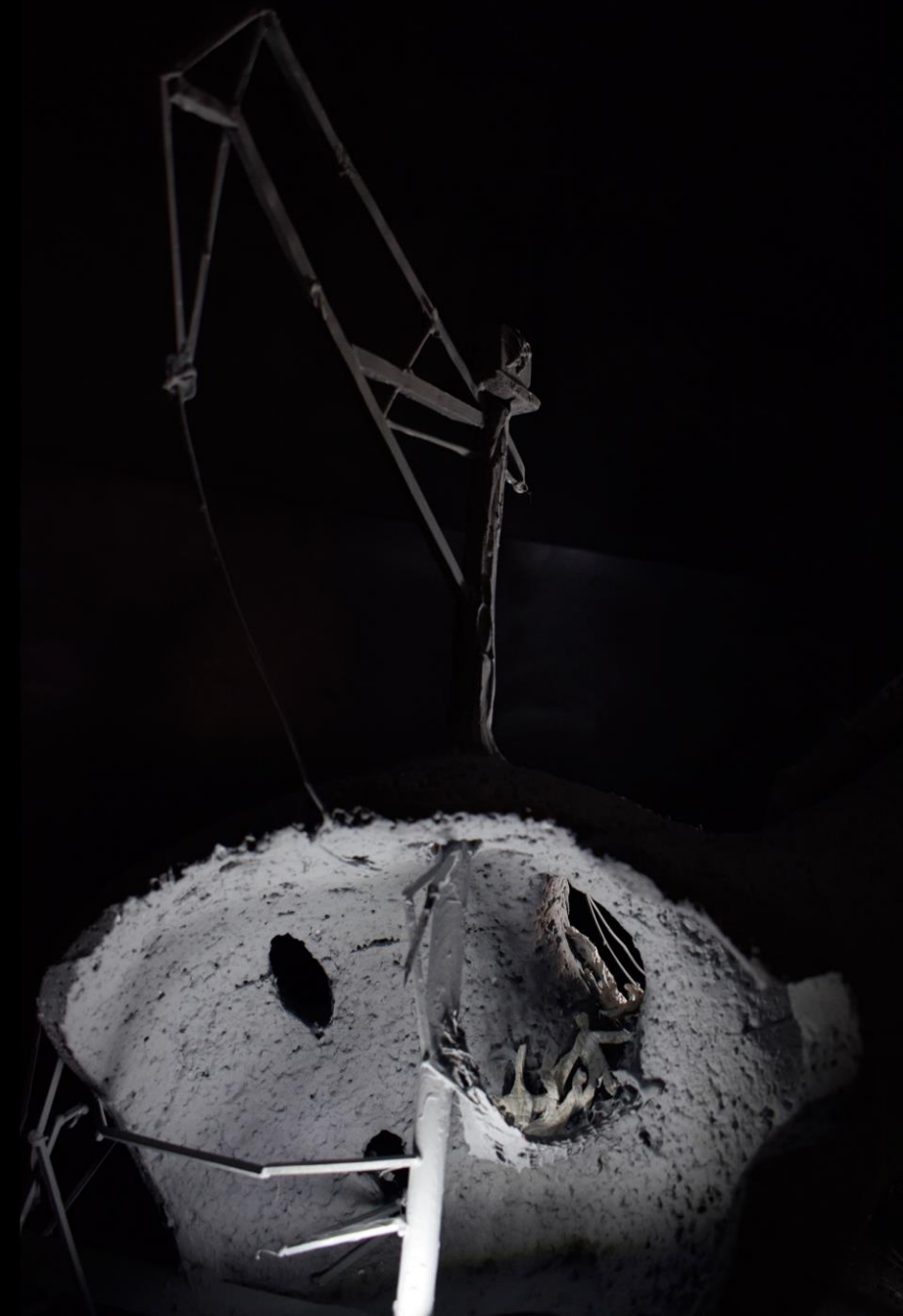
Ο κάτοικος βρίσκεται σε ένα χειρουργικό δωμάτιο στο κεφάλι. Πλέον ως νεκρός, μεταφέρεται για να αναμορφωθεί ως έπιπλο – “καρεκλάνθρωπος”.

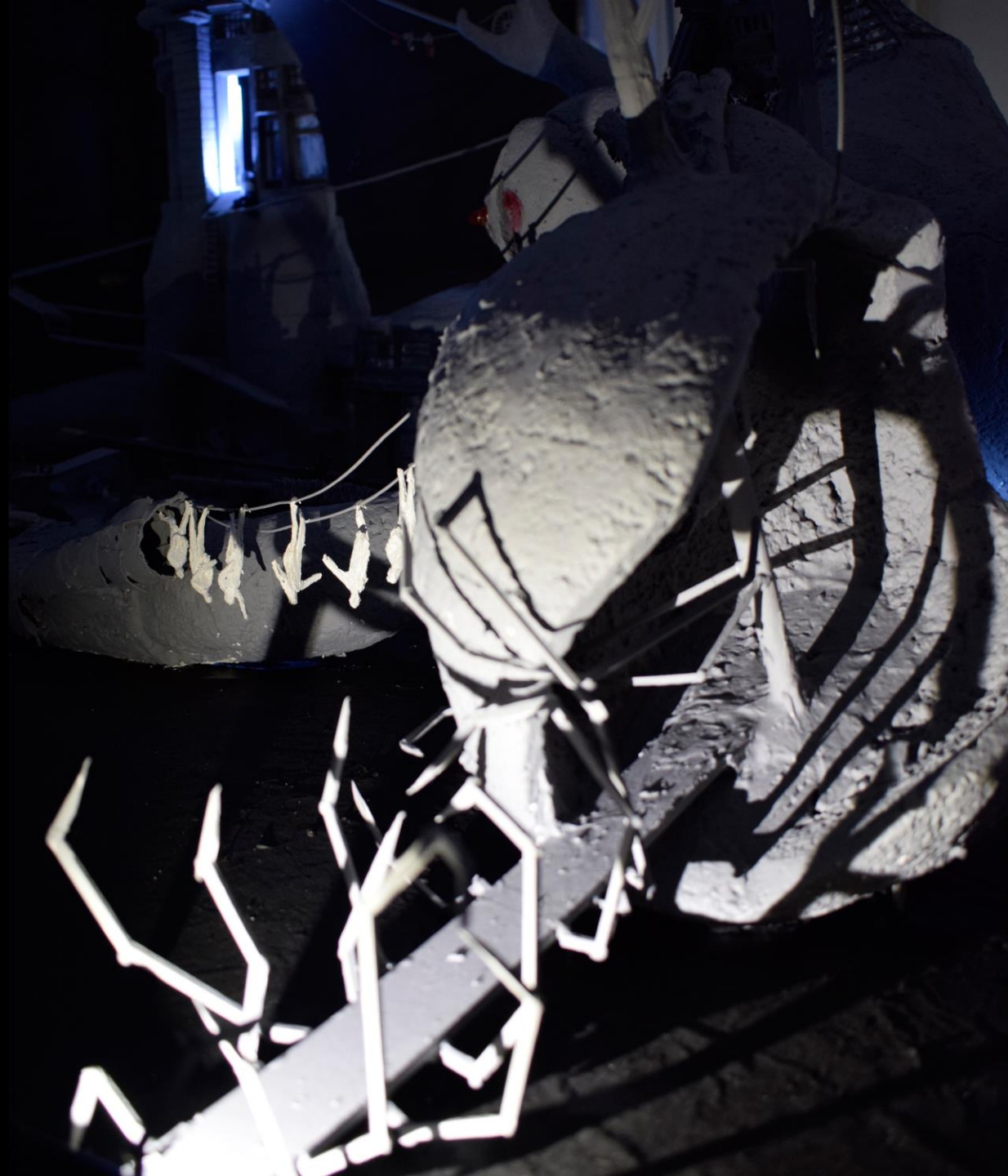
Το νεκρό σώμα συνεχίζεται να παραβιάζεται και μετά τον θάνατο του.

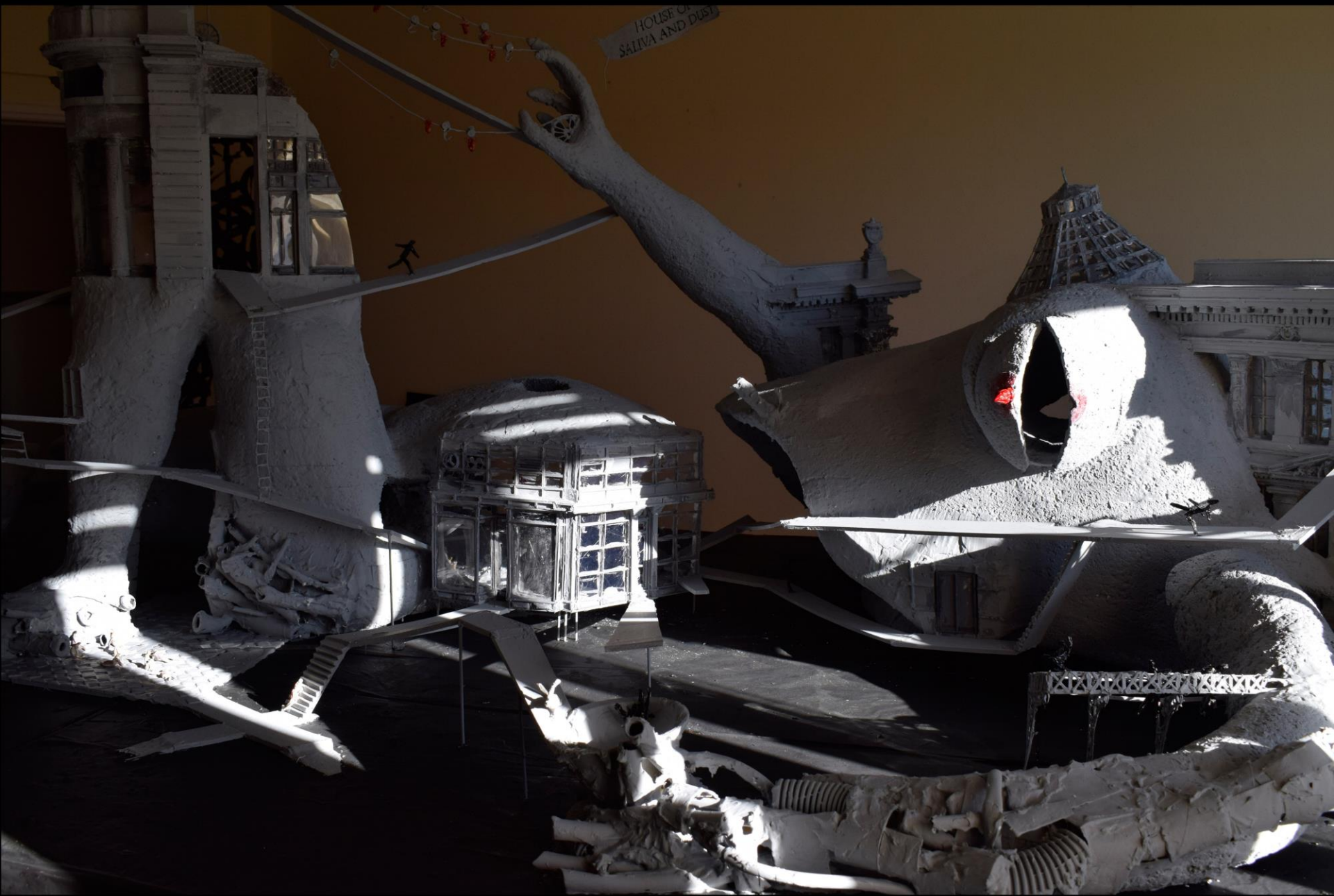

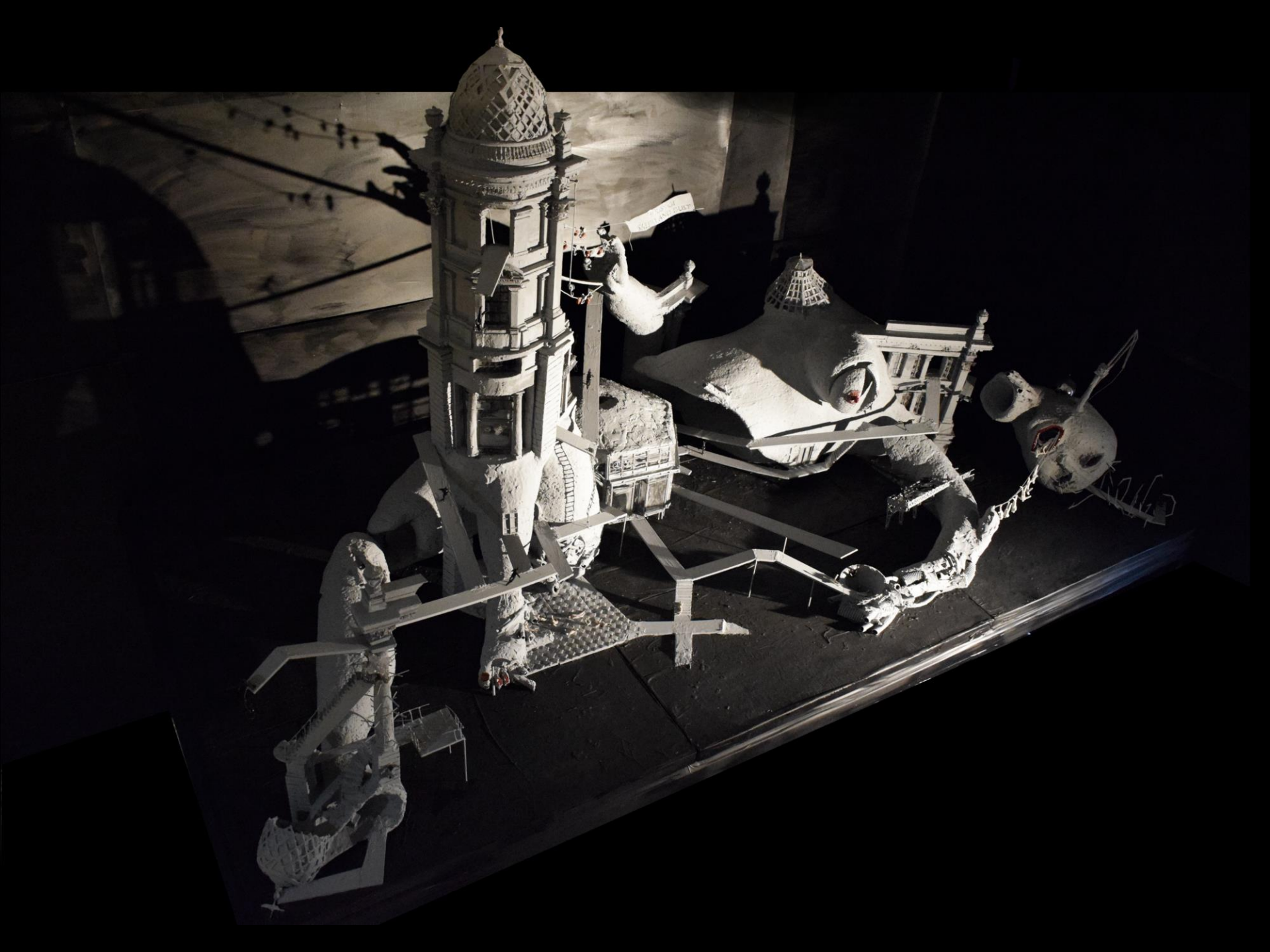

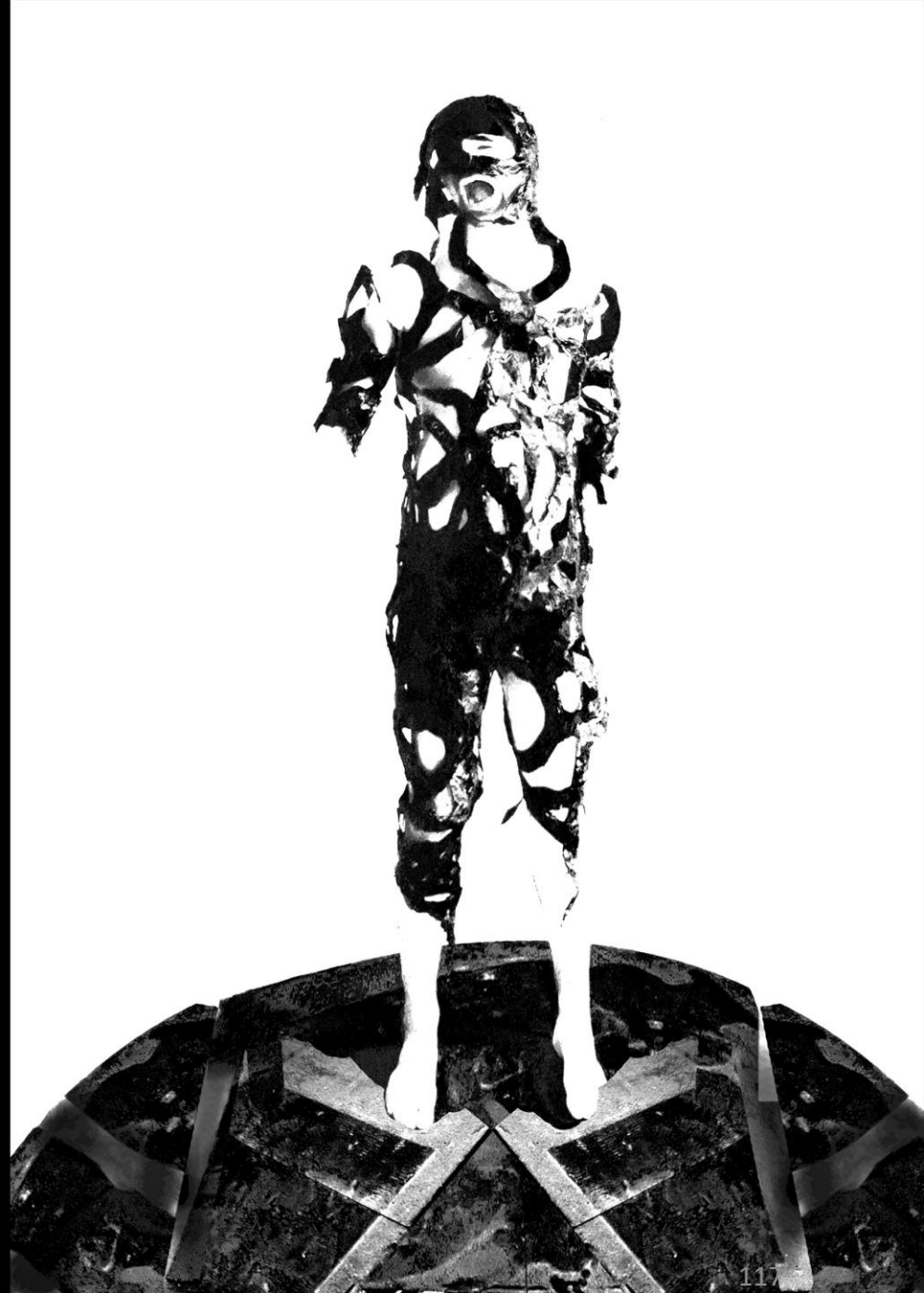

THE SMELL OF NEAR EXTINCTION

Το ένδυμα θα καλύπτει τον κάτοικο στην πορεία της διαδρομής μέχρι το δωμάτιο 4, όπου και συνεχίζει την διαδρομή γυμνός. Σχεδιάζεται με βάση την ψυχική κατάσταση του, αποδομημένο και ρευστό.

Επηρεασμένο από μεσαιωνικά όργανα βασανισμού, το ένδυμα του κορσέ και ρούχα BDSM, σχεδιάζεται με στενές δερμάτινες ζώνες που περικυκλώνουν το σώμα ερπετικά αφήνοντας ακάλυπτα σημεία του, σαν πληγές. Από τα ανοίγματα αυτά οι άλλοι περιπλανώμενοι μπορούν να ακουμπήσουν, να γλείψουν ή να δαγκώσουν, να χαϊδέψουν ή να μαχαιρώσουν. Αποτελεί τα δεσμά του και το κουκούλι για την μεταμόρφωσή του.

THE CURSE

Στη φρικτή μεταμόρφωση ενός συμπλέγματος ανάμεσα σε άνθρωπο και αντικείμενο. Η ανθρώπινη ψυχή έχει μεταφερθεί μέσα σε παλιές σπασμένες καρέκλες αντίκες. Το τέρας, σταδιακά, διαστέλλεται οργανικά μέσα στο χώρο.

Στη συνέχεια θα ενωθεί με το νεκρό σώμα του κατοίκου για να αποκτήσει την τελική του μορφή, μια μορφή ψευτο-ζωής.

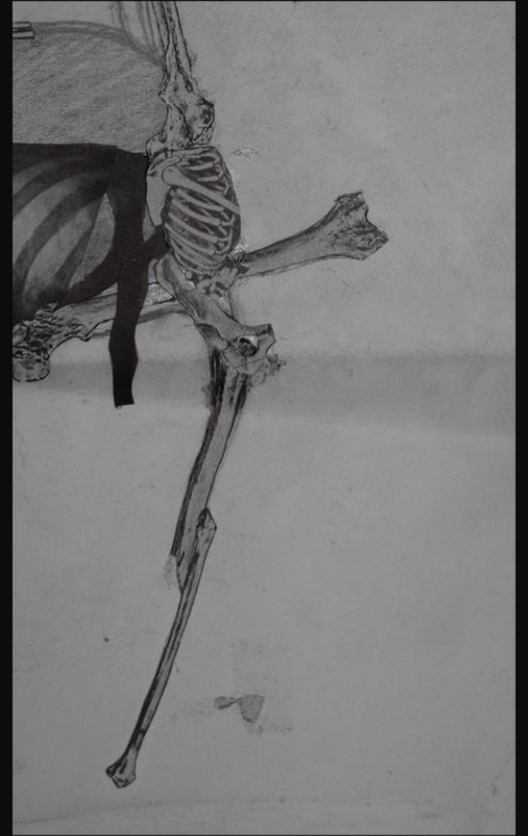

Πορεία ένωσης

Η ανατομία του
τερατόμορφου
συμπλέγματος.

Συνολική πορεία των έργων

Βιβλιογραφία

Φιλιππίδης Δ.(1995), *Λύσανδρος Καυαταντζόγλου*, Αθήνα: Υπουργείο Πολιτισμού Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ
Καρδαμίτση – Αδάμη Μ. (2006), *Έρνστ Τσίλλερ 1837 - 1923 η τέχνη του κλασικού*, Αθήνα: Εκδοτικός οίκος Μέλισσα
Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ελλάδος (2018), *Αθήνα*, Αθήνα: Μένανδρος
Βατόπουλος Ν.(2017), *Αθήνα τα κτίρια μιας πρωτεύουσας*, Αθήνα: Η Καθημερινή

Διαδικτυακοί Ιστότοποι

Link, http://archaeologia.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=242.

Link, <https://www.tovima.gr/2010/12/24/society/eginan-tis-modas-oi-emporikes-stoes/>.

Link, <https://www.euro2day.gr/news/economy/article/1324033/krymmenos-thhsavros-stis-40-stoes-ths-athhnas.html?>.

Link, <https://www.naftemporiki.gr/finance/story/326355/esee-plithainoun-ta-louketa-stin-agera>.

Link, <https://www.in2life.gr/features/notes/article/250593/athhnaikes-stoes-o-skepastos-dromos-eihe-th-dikh-toy-istoria.html>.

Πηγές Εικόνων

[1] <https://www.imdb.com/title/tt0135534/>

[2] <https://www.andro.gr/empneusi/photobook-athens-1960/>

[3] <https://www.aspromavro.net/2015/07/henri-cartier-bresson.html>

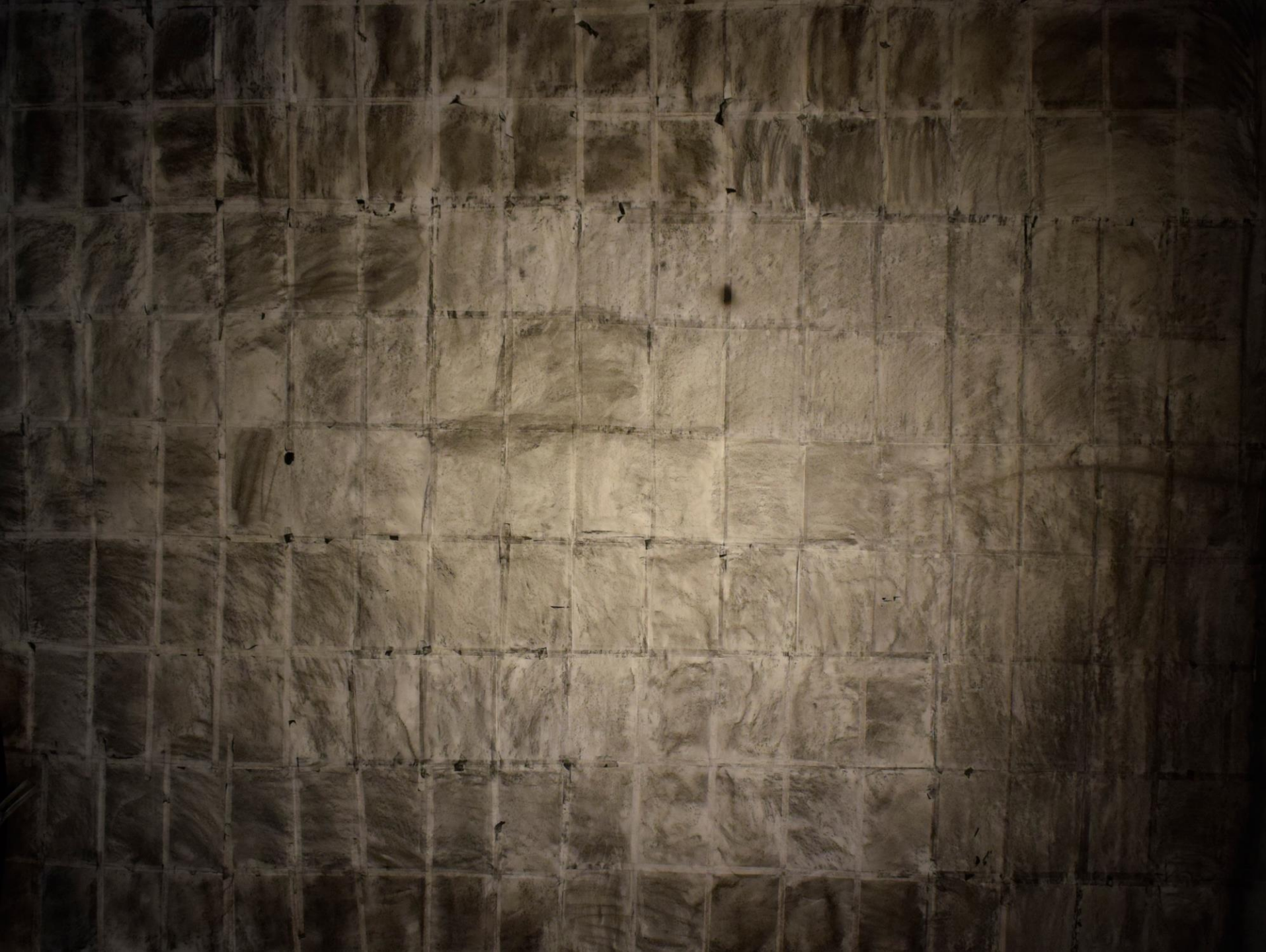
[4] <https://www.dailymotion.com/video/xq6vmh>

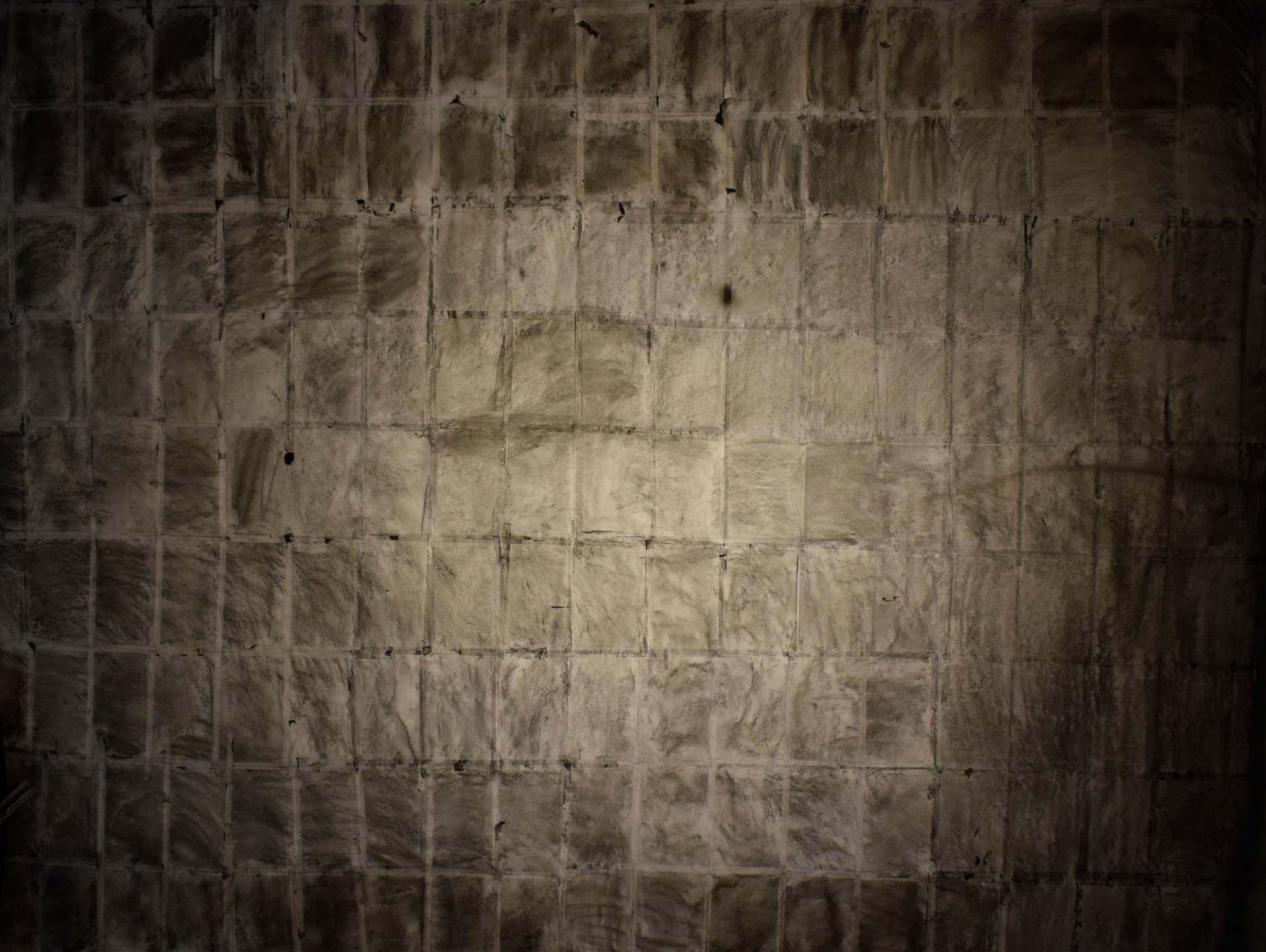
[5] Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ελλάδος (2018), Αθήνα, Αθήνα: Μένανδρος

[6] Φιλιππίδης Δ.(1995), Λύσανδρος Καυαταντζόγλου, Αθήνα: Υπουργείο Πολιτισμού Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ

[7] Φιλιππίδης Δ.(1995), Λύσανδρος Καυαταντζόγλου, Αθήνα: Υπουργείο Πολιτισμού Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ

* Οι υπόλοιπες εικόνες αποτελούν ιδιοκτησία μου

Ένας κόσμος από απαγορευμένα ένστικτα
Η πραγματικότητα των σταυρωτών φιλιών ξεθώριασε.
Η αέναη επανάληψη των υποκλίσεων στη βασιλική αυλή,
Έφτιαξε την χώρα της αναισθησίας.

Έγινες όλα όσα είπες ότι δεν θα γινόσουν.
Η κορυφαία πράξη του ανθρώπινου ψέματος.

Καμία πατρίδα δεν σου ανήκει.
Η κορυφαία γεννιέται στο πίσω μέρος της ντουλάπας,
Καμία πατρίδα δεν σου ανήκει.
Η κορυφαία γεννιέται στην γωνία του δωματίου,
Καμία πατρίδα δεν σου ανήκει.
Η κορυφαία γεννιέται στο γκρεμό

Σ' αυτή την συνηθισμένη νύχτα το φεγγάρι σπάει στα δύο,
ένα πλάσμα γεννιέται στο πίσω μέρος της ντουλάπας,
ένα μυστικό ακούγεται στην γωνία του δωματίου,
μια συνάντηση στην άκρη του γκρεμού